

VOKIETIJOS LB VALDYBOS INFORMACIJOS

ALP (LKA) 1798

Informationsblatt der Litauischen Volksgemeinschaft in der Bundesrepublik Deutschland e.V.

Nr.1 (498)

2001 gegužė / Mai 2001

INFORMACIJOMS - 50

Prieš 50 metų, 1951 m. balandžio 1 d., išėjo 1-asis šio leidinio, kuris tuomet vadinosi "P.L.B. Vokietijos Krašto Valdybos Informacijos", numeris. Pirmajame jo puslapyje "Žodyje redakcijos" rašoma:

"Iš įvairių lietuviškų laikraščių redakcijų teko girdėti nusiskundimų, kad jos stokoja informacijų apie lietuvių tremtinių gyvenimą Vokietijoje.

Tai spragai užpildyti PLB Vokietijos Krašto Valdyba nutarė leisti ir siuntinėti redakcijoms mėnesinį biuletinį, kurio pirmąjį numerį čia Tamstoms ir pateikiame.

Šalia informacijų apie mūsų bendruomenę biuletenyje bus trumpai paličiama ir kitų tautų tremtinių Vokietijoje veikla.

Dėsime ir mus pasiekiančias žinias apie padėtį okupuotoje Tėvynėje.

Leidėjai!"

Koks gi buvo tas pirmasis numeris, kaip vystėsi "Informacijų" leidyba toliau - skaitykite 2-3 psl.

Rudenį - rinkimai į VLB Taryba

Komisija sudarė rinkimų eigos planą

Š.m. kovo 21 dieną Vasario 16-osios gimnazijos patalpose įvyko VLB Tarybos rinkimų komisijos posėdis. Jame dalyvavo VLB Tarybos suvažiavime išrinktieji rinkimų komisijos nariai bei VLB pirmininkas A.Šiugždinis ir valdybos narys A.Šmitas.

Rinkimų komisijos nariai pasiskirstė pareigomis sekančiai: Jonas Vitkus - pirmininkas, Onutė Šiugždinienė - vicepirmininkė, Raimonda Jankūnienė - sekretorė.

Komisija nutarė, kad rinkimai į VLB Tarybą įvyks š.m. lapkričio 3 dieną korespondenciniu būdu.

Numatyta, kad iki gegužės 26 d. apylinkių valdybos turi sudaryti ir pateikti rinkimų komisijai turinčių rinkimų teisę bendruomenės narių sąrašus, o iki birželio 29 d. jiems bus išsiųstas aplinkraštis dėl kandidatų į VLB Tarybą siūlymo.

Rinkimų komisija pasiūlymus dėl kandidatų priims iki rugpjūčio 10 d. Iki rugsėjo 17 d. ji išsiuntinės rinkėjams aplinkraštį,

kuriame bus pristatyti pasiūlytieji kandidatai.

Iki spalio 27 d. bus išsiuntinėti balsavimo lapeliai. Užpildytus balsavimo lapelius rinkėjai turi vėl atsiųsti rinkimų komisijai iki lapkričio 10 d., kuomet Hüttenfelde, VLB būstinėje bus suskaičiuoti visi už kandidatus atiduoti balsai.

Mūsų inf.

Iki 05 26	rinkėjų sąrašai
Iki 06 29	aplinkraštis dėl kandidatų siūlymo
Iki 08 10	kandidatų sąrašo tvirtinimas
Iki 09 17	aplinkraštis su kandidatų pristatymu
Iki 10 27	išsiųsti balsavimo lapeliai
11 03	rinkimai
11 10	balsų skaičiavimas

Pažymėtas auksinis gimnazijos jubiliejus

Šiame metinis Nepriklausomybės dienos minėjimas vasario 17 d. Hüttenfelde buvo ypatingas, nes kartu paminėtas Vasario 16-osios gimnazijos įkūrimo 50 metų jubiliejus.

Būriai tautiečių bei garbingų svečių iš Lietuvos, Vokietijos bei kitų kraštų susirinko į Hüttenfeldą.

Lietuvos Seimo ir Vyriausybės delegacijoje į minėjimą atvyko Seimo pirmininko pavaduotojas A.Skardžius, švietimo ministras dr. A.Monkevičius, Seimo biudžeto ir finansų komiteto narys Z.Balčytis, Seimo liberalų frakcijos seniūnė, užsienio reikalų komiteto narė D.Kutraitė-Giedraitienė, Tautinių mažumų ir išeivijos departamento prie Lietuvos Vyriausybės generalinis direktorius dr. R.Motuzas, Seimo narė ekspremjerė prof. dr. K.Prunskienė.

Šventėje dalyvavo Pasaulio lietuvių bendruomenės valdybos delegacija, kurios sudėtyje iš JAV atskrido valdybos pirmininkas V.Kamantas su žmona Gražina bei vicepir-

mininkė M.Lenkauskienė, iš Lenkijos - dr. B.Makauskas su žmona Živilė bei PLB atstovas Lietuvoje G.Žemkalnis.

Gimnaziją savo dalyvavimu išklmėse pagerbė ir gausus būrys vokiečių politikų, Lietuvos ir gimnazijos draugų Vokietijoje. Tarp jų Europos parlamento narys M.Gahler, Hesseno kultūros viceministras dr. H.Müller-Kinet, Hesseno žemės parlamento viceprezidentė V.Winterstein, Hesseno parlamento narys R.von Hunnius, Lampertheimo miesto meras E.Maier.

Į minėjimą taip pat atvyko Lietuvos ambasadorius Vokietijoje dr. V.Geralavičius, ambasadorius prie Europos bendrijų Strasbūre R.Bernotas, Lietuvos garbės konsulai Vokietijoje K.Rothenberger (Frankfurt/M.) ir H.-F.Saure (Hamburg).

Mūsų inf.

Pažvelkime į praeitį, kad pamatytume ateitį

Pirmajame "Informacijų" numeryje tuoj po įžanginio leidėjų žodžio skaitytojai rado Vokietijos lietuvių vargo mokyklų išlaikymui gautųjų lėšų sunaudojimo apyskaitą už 1950/51 mokslo metus. Greta spausdinamas Vasario 16-osios gimnazijos ir vargo mokyklų rėmėjų sąrašas, kuriame surašyti ne tik visi tuo laikotarpiu aukojusieji nuo 1 iki 260 dolerių, bet ir iš JAV, Kanados, Didžiosios Britanijos ir kitur siuntę siuntinėlių su maistu ar drabužiais. Čia pat trumpai pristatyta, kokios mokyklos ir kur Vokietijoje veikia, kiek jose mokinių ir mokytojų, kokiomis lėšomis jos dar disponuoja.

Iš kitų numerio pranešimų sužinome, kad Vasario 16-osios proga Tautos fondui Vokietijos lietuviai suaukojo virš 4.000 DM, o Vasario 16-osios gimnazijos oficialų atidarymą filmavo vokiečių-amerikiečių filmų bendrovė "Welt im Film". "Filma bus rodoma vokiečių kino teatruose. Tikimasi gauti tos filmo kopiją ir pademonstruoti didesnėse lietuvių kolonijose užjūriuose"; - rašyta ne be pasididžiavimo. Kažin, koks dabar to filmo likimas. Per gimnazijos jubiliejų niekas neužsiminė, kad gal kur nors archyvuose dar galėtų gulėti toks svarbus VLB ir gimnazijos istorijos dokumentas.

Dabartinėse "Informacijose" esančio

skyrelio "Žinios iš apylinkių" pirmtaku tikriausiai reikėtų laikyti pirmajame numeryje pasirodžiusias "Žinias iš stovyklų".

Vieną iš jų įdomumo dėlei mes perspausdiname šiame numeryje.

Net trys iš keturiolikos spausdintų mašinėlė šio leidinio puslapių buvo skirti anonimu likusio tautiečio, pabėgusio iš sovietinės Lietuvos pasakojimui, tiek pat - iškalbingoms, be didesnių komentarų demaskuojančioms sovietinę tikrovę citatomis iš tuomet Lietuvoje leidžiamų laikraščių, daugiausia "Tiesos". Dar du puslapius užima pranešimai apie kitų tautybių pabėgėlių - ukrainiečių, lenkų ir kt. gyvenimą ir bendruomenių veiklą.

Išskirtinis pirmųjų "Informacijų" bruožas, tokiu išlikęs labai ilgai - jos absoliučiai neautorizuotos, nė vienas straipsnis ar pranešimas, išskyrus valdybos vadovų pasirašytus perspausdinamus dokumentus, nėra pasirašytas nė tikroju vardu, nė slapyvardžiu.

Kodėl?

Leidinyje buvo traktuojamas ne kaip savarankiškas laikraštis, o tik kaip informacinis biuletėnis kitoms, "tikroms" laikraščiu redakcijoms.

1952 m. liepos 15 dieną išėjusiame "Informacijų" Nr.6(13) redakcijos žodyje rašoma:

"PLB Vokietijos Krašto Valdyba, antrus metus leisdama šias "INFORMACIJAS", nori pasaulio lietuviams duoti kuo daugiausia aktualių žinių apie Vokietijoje likusios lietuvių grupės gyvenimą, vargus ir žygius. Leisdama šį biuletėnį, Krašto Valdyba buvo įsitikinusi, kad lietuviams, o ypač iš Vokietijos išemigravusiems mūsų tautiečiams, bus įdomu ir svarbu žinoti, kas vyksta Vokietijoje likusioje lietuvių šeimoje. Be to, Vokietija kas kart labiau tampa tuo politiniu Europos židiniu, kur kryžiuojasi vakarų ir rytų pasaulio interesai (...). Sekti lietuvių gyvenimą ir veiklą šioje šalyje turėtų būti ypač įdomu.

Su dideliu pasitenkinimu ir dėkingumu Krašto Valdyba pastebi, kad pasaulio lietuvių spauda domisi jos teikiamomis žiniomis. Norėdama žinių davimą patobulinti, Krašto Valdyba nuo šio numerio "INFORMACIJAS" leis kas dvi savaites, kad spauda gautų naujausias žinias."

1952 m. spalio 15 dienos "Informacijose" Nr 12(19) rašinyje "Spaudos ir Informacijų reikalai" dar paantrinama:

"Viename Kanados lietuvių laikraštyje pasirodė žinutė, kad Vokietijos Krašto Valdybos "INFORMACIJOS" pradedamos leisti kas dvi savaitės ir siūlomos prenumeruoti, tokiu būdu lyg ir virsdamos laikraščiu. (...) Norime pabrėžti, kad "INFORMACIJAS" leidžiame pirmoje eilėje lie-

tuviškai spaudai, norėdami, kad ji skelbtų savo skiltyse žinias iš lietuvių gyvenimo Vokietijoje. Sudažindami mūsų biuletėnio pasirodymą, kaip tik ir turėjome galvoje lietuviškąją spaudą.

Jau nuo pat "INFORMACIJŲ" pasirodymo atsirado Vokietijoje lietuvių, kurie, apie jas sužinoję, prašė jas jiems siuntinėti. Tai buvo arba artimesnieji Valdybos bendradarbiai, arba bendruomenės apylinkių vadovai. Išimties keliu jiems "INFORMACIJAS" siuntinėjome. Laikui bėgant tokių atsitiktinių skaitytojų skaičius ėmė didėti. Be to, pastebėję, jog bendruomenėje jaučiamas tikras spaudos badas, jau seniau vis ke-tindavome "INFORMACIJŲ" siuntinėjimą išplėsti visoms savo apylinkėms ir seniūnijoms. (...)

Siųsdami biuletėnį bendruomenės vietinams, prašome supažindinti su juo visus bendruomenės narius, nes pastebėjome, kad daug kas visai nežino apie šią Krašto Valdybos varomą darbą."

Taigi, "Informacijos" nepakeitė savo veido nei tada, nei vėliau, atsisakydamos pagundos įvesti bendrus skyrius su politinėmis apžvalgomis arba žiniomis iš plataus pasaulio. Jos pasiliko prie savo nusistatymo duoti tik originalią, spaudoje nepasirodžiusią medžiagą, skiriamą spaudai.

Bet ir toks biuletėnio siuntinėjimas slauram skaitytojų ratui buvo laikomas laikinu reiškiniu, nes Vokietijos Krašto Valdyba nuoširdžiai pritarė idėjai Didžiojoje Britanijoje leidžiamą "Britanijos Lietuvį" paversti bendru Europos lietuvių bendruomenių organu, rėmė ją visokiais būdais ir netgi pasiūlė už "Informacijas" įmokėtas sumas užskaityti naujojo laikraščio naudai.

Nuo 1953 m., pasirodžius "Europos Lietuviai", pradėta VLB "Informacijas" leisti kas savaitę, kad "tikrąją" spaudą pasiektų kuo aktualesnės Vokietijos lietuvių gyvenimo žinios. Tokį nesavanaudiškumą "Informacijų" leidėjai grindė tuo, kad "Mūsų nuomone, biuletėniai, skiriami specialioms tikslams, negali atstoti spaudos, kurios lietuviai yra tikrai pasiilgę. Šią pasiilgimą konstatavo Londono suvažiavime (1952 m. rudenį Londone įvyko Europos Lietuvių bendruomenių pirmininkų suvažiavimas - Red. pastaba) ir kitų Europos bendruomenių atstovai, kartu pabrėždami, kad spaudos trūkumas greitina nutautėjimą. Todėl mūsų visų pareiga būtų remti naują sumanymą, nes, didindami skaitytojų skaičių, mes piginsime laikraščio prenumeratą ir jis taps prieinamas ir neturtingesniems mūsų tautiečiams."

Tad tokia buvo Jūsų šiandien laikomų rankose "Informacijų" pradžia.

Per praėjusius 50 metų keitėsi jų skaitytojų skaičius, leidėjai ir redaktoriai (kurių

Šiame numeryje:

Vasario 16-osios gimnazijos jubiliejaus minėjimas 4 - 5 psl.

Interviu su PLB Valdybos pirminku V.Kamantu 6 - 7 psl.

VLB Tarybos suvažiavimas:
VLB nariai prašomi pareikšti nuomonę 8 psl.

Žinios iš apylinkių:
Hamburge sėkmingai dirba nauja apylinkės valdyba ir naujas lietuvių kunigas; Nepriklausomybės minėjimai Mülheime ir Lübecke; ką kun. Senkus rašo štutgartiškiams bei Berlyno, Frankfurto ir Romuvos kronika 9 - 12 psl.

VL jaunimo sąjungoje:
kongreso Australijoje įspūdžiai ir pasirengimas XI PLJ Kongresui Vokietijoje 13 - 14 psl.

Vasario 16-sios gimnazijoje:
atvirų durų diena, užgavėnių kamavimas, sportas ir kt. 14 - 15 psl.

Skelbimai 16 psl.

vardų iki šiol buvo tiesiog beviltiška ieškoti pačiose "Informacijose"), leidinio periodiškumas ir išorinis veidas, spausdinimo ir platinimo būdai.

Kai dabar išgirsti pasakojimą, jog kam nors įėjus į patalpą, kurioje a.a. J.Lukošius - jis "Informacijas" redagavo net 26 metus - ranka sukdamo spausdinimo mašinos ratą, laikraščio lapai lyg balti paukščiai nuo kilusio skersvėjo pro langą išplazdėdavo - suima graudus juokas. Tačiau kartu iš tokios mažos detalės galima pajusti, kiek pasiaukojimo ir pastangų šiam nedideliame leidiniui, kurio niekas niekada net neišdrįso pavadinti laikraščiu, skyrė jį d a r i u s i e j i žmonės. Ir kaip reikalingas jis visad buvo jį skaičiuojantiems, jei sugebėjo tomis nuolat kintančiomis ir nelengvomis sąlygomis išsilaikyti net 50 metų.

Kas gi yra "Informacijos" mums, dabartiniams jų skaitytojams ir leidėjams?

Daugeliui nepanorusių įsijungti į aktyvią bendruomeninę veiklą bei nelabai mėgstančių lankyti apylinkių ir kt. lietuviškus renginius bendruomenės narių "Informacijos" buvo ir tebėra tas vienintelis ryšio su Lietuvių bendruomene Vokietijoje laidas. Pagaliau netgi kriterijus, pagal kurį koksai skeptikas sprendžia, ar verta aktyviai įsijungti į jos veiklą ar ne.

Ir ne vien.

Pastaraisiais metais Europoje neliko nė vieno bendro šiam geografiniam vienetui lietuviško leidinio, nesvarbu, kur jis bebūtų leidžiamas, Lietuvoje ar už Lietuvos ribų. Susidomėjimas už Atlanto leidžiama lietuviška spauda čia taip pat nėra didelis - tai, beje, liudija ir nedidelis vienintelio skirto viso pasaulio lietuviams leidinio, žurnalo "Pasaulio lietuvis", prenumeratorių skaičius Vokietijoje.

Antra vertus, šiais masinės komunikacijos laikais, kai bene visus svarbiausius Lietu-

voje leidžiamus leidinius galima paskaityti internete, čia pat pasiklausyti tiesiogiai transliuojamų radijo laidų ir net pasižiūrėti televizijos žinių, tokie išėivijos leidiniai, kuriuose spausdinama gerokai senstelėjusi informacija, švelniai variantai, pralaimi konkurencinėje kovoje.

"Informacijos" taip pat sulaukia nemažai kritikos dėl vėluojančių pranešimų, "senienomis" tapusių naujienų.

Bet ką daryti?

Tris-keturis mėnesius į priekį įmanoma suplanuoti tik tradicinius, kasmet vykstančius renginius. O jei apie kur nors Vokietijoje koncertuosiantį ansamblį iš Lietuvos sužinome tik anksčiausiai tris-keturias savaites prieš jam atvykstant? Ansambli koncertuoja, o daug potencialių jo klausytojų ir žiūrovų nieko apie tai nežino, jeigu netyčia neranda pranešimo apie tą koncertą vietinėje vokiečių spaudoje. Tas pats pasakytina apie parodas, įvairius kitus oficialius ir neoficialius renginius ar vizitus. Mielai apie juos informuotume, bet dauguma jų tuo metu, kai būna ruošiamas naujas "Informacijų" numeris, tebėra dar gana abstrakčiuose planuose, dažnai net be konkrečios datos.

VLB valdybos nariai seniai laužo galvą, ką daryti. Dažniau leisti "Informacijas" kolkas praktiškai neįmanoma, nes tuomet nepakeliamai bendruomenės biudžetui išaugtų ir jų kaina - tiek pagaminimo, tiek išsiuntinėjimo. Be to ir korespondentų, pasirodusių tuoj pat po įvykio be didelių raginimų apie jį parašyti redakcijai VLB apylinkėse kažkaip mažoka. Laiku surinkti visą įmanomą medžiagą sekančiam numeriui yra didžiausias ir sunkiausias redakcinis darbas šiuo metu.

Kai kas siūlo pereiti prie internetinio "Informacijų" varianto. Aišku, tai galėtų būti puikiai alternatyva. Jei ne vienas "jėi". Netgi du: ne kiekvienas ypač vyresnis tautietis turi sąlygų ar noro įsivaininti ir šią modernią komunikacijos priemonę, antra - valdybai jos taip pat niekas veltui nepateiks.

Taigi, švenčiame "Informacijų" 50-metį stovėdami nelengvoje kryžkelėje - kokia turėtų būti jų ateitis.

Ką Jūs galvojate, mieli skaitytojai, pasidalinkite savo mintimis, kritika, patarimais. O dar geriau - konkrečiu įnašu: nuotrauka iš paskutinio renginio Jūsų apylinkėje, savo ar pažįstamų gyvenimo kelių ir klystkelių, vargų ir džiaugsmų aprašymu, eilėraščių ar dainos posmu. Rašykite paprasčiausiai apie viską, kas Jus jaudina.

Materialiai "Informacijas" galite paremti ne vien tik auka, už kurias mes esame be abejo visada nepaprastai dėkingi, bet ir skelbimu apie draugo jubiliejų ar giminaitės įsigytą studijų diplomą, verslo ar paslaugų reklama ir panašiai. VLB valdyba neseniai priėmė skelbimų ir reklamos kaininą, kuriame nuromatytos kainos tikrai yra draugiškos. O jei Jūs nežinote, kaip čia ge-

ŽINIOS IŠ STOVYKLŲ Retas svečias Hamburge

Lietuvių stovykloje Hamburge - Zoo vieči labai įdomus ir retas svečias - "Pasaulio klajūnas" - Stasys Urmanas. Išskankintas 3 metus Butyrkuose ir 2 metus Sibire, jis laimigai paspruko ir po 8 mėnesių nuotykingos kelionės 1947 metais atbėgo į Švediją ir į Prancūziją. Čia buvo vienas smarkiausių liudininkų Kravčenkos procese prieš komunistus, nes pripasakojo daug dalykų iš Rusijos vergų gyvenimo.

Iš Prancūzijos išėjęs keliauti po pasaulį pėsčias. Jau nužygiavo virš 2300 km kelio ir aplankė visas Vakarų Europos šalis, net Jugoslavijoje buvęs. Keliauja skauto uniformoje (jūrų skautas). Visur sukelia daug susidomėjimo. Jo didžiausias pundas kelionių dienoraščių su žymių asmenų parašais ir antspaudomis ir laikraščių iškarpos paliudija, kad tos kelionės tikrai įvykdytos. Buvęs pas Švedijos karalių, pas Churchillį, pas De Gaulle, net Ali Khan su Rita Hayworth aplankęs. Romoje buvo priimtas Popiežiaus audiencijoje ir labai sudominęs savo pasakojimais Popiežių apie Lietuvą, Rusiją ir visus apkeliatus šalis.

Keliauninkas moka kone visas Europos kalbas. Yra labai drąsus ir ryžtingas. Kaip bematant klausytojus uždega ir sudomina. Visoje Europos spaudoje rašoma ir paveikslai dedami apie šį lietuvišką keliauninką. Visur pažymima, kad tai lietuvis, pasprukęs iš Rusijos kacetų.

Tolimesni St. Urmano kelionių planas: Australija, JAVAlstybės, Pietų Amerika, Afrika, Indija su galinguoju Everestu, kurį pasiryžęs nugalėti...

Keliauja visur be kliūčių. Konsulai ir vizų davimo įstaigos mieliau su "good look" deda antspaudus ir vizas į jo albumus, ir su tokiomis vizomis keliauja visur be kliūčių. Į Australiją vyks balandžio mėnesio antroje pusėje. Kelionė nekainuosianti.

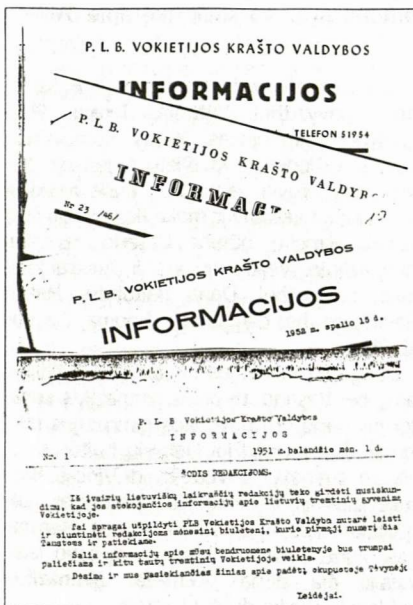
Malonu pažymėti, kad St. Urmanas apsiėmė, kol bus Europoje, pabūti mūsų vargo mokyklos mokytoju Hamburge. Tai prisiklausys įdomybių tie laimingi mokinukai.

Informacijos Nr. 1,
1951 04 01, 6 psl.

riau Jūsų skelbimą ar reklamą suformulavus, tai pat jokia bėda. Jūs tik duokite žinią, visu kitu bus pasirūpinta.

Taigi, tikėkimės ir linkėkime jubiliatėms "Informacijoms" dar bent 50 gyvavimo metų ir gausaus skaitytojų bei korespondentų būrio!

L.Žilaitytė-Mayer

Pusės amžiaus kelias:

Nuo pabėgėlių mokyklos iki tilto tarp Rytų ir Vakarų Europos

Šventė prasidėjo miestelio katalikų ir evangelikų bažnyčiose, kur katalikams šv. Mišias atnašavo lietuvių vyskupas išėivijoje P. Baltakis kartu su kitais lietuvių ir vokiečių kunigais, o evangelikams pamaldas laikė

Savo kalboje direktorius priminė tuometinio Vokietijos Lietuvių bendruomenės pirmininko Prano Zundės lemiamą vaidmenį, įkuriant gimnaziją, prisiminė eilę gimnazijos darbuotojų, rėmėjų ir geradarių, kurie vienaip ar kitaip padėjo jai nugalėti visus sunkumus ir, nepaisant jau minėtų pranašysčių, sulaukti šio gražaus jubiliejaus. Tarp jų direktorius ypač minėjo kun. Joną Dėdiną, gimnazijoje dirbusį beveik 40 metų ir tiesiog gyvenusį jos džiaugsmais ir rūpesčiais: jai rašiusį vadovėlius, iš savo menkos mokytojo algos pirkusį modernią tų laikų aparatūrą - diaprojektorių, magnetofoną ir kt.

Tautinių mažumų ir išėivijos departamento prie Lietuvos Vyriausybės generalinis direktorius R. Motuzas padovanojo gimnazijai jubiliejinę juostą.

kunigė T. Schmidt, anksčiau mokiusis Vasario 16-osios gimnazijoje. Mišių metu buvo prisiminti buvę gimnazijos mokytojai, direktoriai bei rėmėjai, pasimelsta už juos ir dabartinius mokytojus ir mokinius bei prašyta Dievo dar ilgai juos visus ir mokyklą globoti.

Po to šventės dalyviai susirinko miestelio Bürgerhaus salėje. Jos sceną puošė geltonų ir raudonų gėlių kompozicijos, dailininkų tekstilinių Nijolės Juozėnaitės ir Alės Jablonskienės Lietuvoje paruošta scenos užuolaida lietuvišku ir vokišku užrašu susirinkusiems bylojo gimnazijos jubiliejų.

Minėjimas pradėtas Lietuvos ir Vokietijos himnais, kuriuos sugiedojo gimnazijos choras kartu su svečiais.

Vokietijos LB pirmininkas A. Šiugždinis trumpai papasakojo apie Vasario 16-osios gimnazijos įkūrimą, pabrėždamas, kad ši gimnazija yra savotiškas solidarumo ir laisvės troškimo simbolis, kuris ateityje tuo pagrindu turėtų remti Europos vieningumo idėją.

Gimnazijos direktorius A. Šmitas savo kalboje apžvelgė gimnazijos nueitą kelią. O jis nuo pat pradžių buvo nelengvas, lydintas nuolatinių krizių ir pranašysčių, kad mokykla ilgai neišsilaikys. Beje, dir. A. Šmitas šį kelią kartu su savo vadovaujama mokykla žengia jau 20 metų. Jis yra ilgiausiai šį darbą dirbęs ir vis dar tebedirbantis Vasario 16-osios gimnazijos direktorius.

Jis nuoširdžiai dėkojo viso pasaulio lietuviams už aukas, prisiminė rėmėjų būrelius ir jų vadovus, be kurių gimnazija nebūtų išsilaikiusi. Legendiniu tarp jų jis pavadino aukų rinkėją kun. B. Sugintą iš JAV.

Taip pat direktorius dėkojo Vokietijos, Lietuvos, Hesenso žemės, Bergstraße apskrities bei Lampertheim miesto valdžioms ir Mainz vyskupui už paramą mokyklai.

Ypatingą padėką jis taip pat išreiškė atvykusiems valdžios ir parlamentų atostovams, kurie per paskutiniuosius metus padėjo gimnazijai persiorientuoti tolesniam darbui naujomis sąlygomis.

Nors direktorius kalbėjo netrumpai - iš pradžių vokiškai, paskui lietuviškai - tačiau auditorijai nepailgo klausytis. Jo kalboje, pajvairintoje humoru persunktomis istorinėmis situacijomis ar jų vertinimu, prieš klausytojų akis neakivaizdžiai prabėgo visas gimnazijos penkiasdešimtmetis su jo sunkumais ir džiaugsmais nuo pat pirmųjų dienų iki dabar, atsiskleidė mokyklos gyvavimo esmė ir prasmė.

Pokario metais bet ir vėliau lietuvių pabėgėlių vaikai nepriklause tais socialinei grupei, kuri lankydavo gimnazijas. Todėl, jeigu šios gimnazijos nebūtų buvę, daugelis lietuvių jaunuolių jokios gimnazijos ir nebūtų lanęs.

Direktorius pacitavo buvusį Vasario 16-osios gimnazijos auklėtinį dr. Vilių Lenertą. Jo žodžiais, jis gal būtų buvęs koks nors geras mūrininkas, jeigu šios gimnazijos nebūtų buvę. Dabar gi jis baigė vidurinį mokslą, baigė universitetą diplomuotu chemiku, apgynė disertaciją ir štai jau ketletą dešimtmečių vadovauja didžiulei laboratorijai. Jis reiškiasi, kaip bendruomenės veikėjas bei rūpinasi Lietuva. Jo iniciatyva į Lietuvą labadaros keliu išsiųsta kelių šimtų tūkstančių markių vertės medicininės įrangos, Vilniaus universiteto vaikų klinikai nemokamai atliekami įvairius tyrimai, kurie per metus kainuotų tūkstančius markių.

Panašiai kaip dr. Lenertas daugelis buvusių gimnazijos auklėtinių, kurie dabar reiškiasi profesoriais, gydytojais, inžinieriais, be šios gimnazijos savo karjeros nebūtų padarę.

Daug buvusių mokinių aktyviai įsijungė į

Bürgerhaus salė vos talpino visus svečius. Stebėtojų nuomone jų buvo susirinkę apie 700-800.

bendruomenės veiklą. Amerikoje ir Kandoje, pavyzdžiui, Vytautas Bireta, PLJS valdybos pirmininkas Matas Stanevičius, Darius Sužiedėlis ir kt. Pietų Amerikoje beveik visi lietuvių jaunuoliai, kurie reiškiasi lietuviškoje veikloje ir moka lietuviškai, šios kalbos išmoko būtent Vasario 16-osios gimnazijoje. Veiklesnių yra ir Australijoje, kaip, pavyzdžiui, Dana Baltutytė, Melisa Savickaitė, bet daugiausia, žinoma, čia Vokietijoje.

Dauguma Vokietijos LB tarybos ir valdybos, bei Vasario 16-osios gimnazijos kuratorijos narių yra buvę šios gimnazijos mokiniai. Štai pavyzdžiui Lietuvių Kultūros instituto steigėjas ir vedėjas dr. Vincas Bartusevičius ir jo uoliausias padėjėjas, bibliotekininkas ir istorikas Arturas Hermanas, kurie abu nemokamai visą savo laisvalaikį čia dirba. Nemažai gimnazijos auklėtinių išvyko dirbti į Lietuvą.

Bendrame posėdyje spęsti gimnazijos finansavimo reikalai

Per 50 metų Vasario 16-osios gimnazijoje gimnazijoje mokėsi apie 2000 moksleivių iš 23 pasaulio valstybių, iš 4 pasaulio kontinentų.

Hesseno žemės vyriausybės vardu kalbėjo švietimo ministro pavaduotojas dr. H.Müller-Kinet, kartu perdavęs asmeninius Hesseno ministro pirmininko ir trijų ministrų jubiliejinius linkėjimus gimnazijai.

Ypatingai jis gyrė, kad gimnazija prisitaikė prie naujos situacijos ir iš lietuviškos pabėgėlių mokyklos išaugo į europietišką mokyklą, kurioje mokosi lietuvių ir vokiečių vaikai. Gimnazija puoselėja Europos kultūrą, pasiremndama tautine kultūra ir tautiniu identitetu. Tai moderni koncepcija ir gimnazija yra svarbus tiltas tarp Rytų ir Vakarų, sakė jis.

Po to kalbėjo Seimo pirmininko pavaduotojas A.Skardžius, švietimo ministras A.Monkevičius, kuris perskaitė ir Prezidento V.Adamkas sveikinimą, bei Tautinių mažumų ir išeivijos departamento prie Lietuvos Vyriausybės gen. direktorius R.Motuzas. Iš vokiečių dar kalbėjo Hesseno parlamento vicepirmininkė V.Winterstein, Europos parlamento narys M.Gahler, Hesseno parlamento narys R.v.Hunnius ir Lamppertheimo meras E.Meier.

Paskutinis į sceną pakilo PLB valdybos pirmininkas V.Kamantas. Jis išsiganęs, kad kalbos tęsiasi jau dvi valandas, nutarė neapsiriboti vien gražiais žodžiais ir kaip dera "geram dėdei iš Amerikos" išitraukė krūvą čekių iš kišenės ir įteikė juos gimnazijos direktoriui. Tai buvo sukaktuvių dovanos nuo Lietuvių fondo, PLB Švietimo komisijos ir pačios PLB.

Valdybos pirmininkas ilgamečius gimnazijos mokytojus kun. J.Dėdiną (dirbusį 38 metus) bei A.Weigel (35 m.) apdovanojo PLB garbės plaketėmis.

Minėjimo meninę programą atliko gimnazijos mokiniai, vadovaujami Audronės ir Gintaro Ručių. Vyresniųjų ir jaunesniųjų šokių grupės pašoko keletą liaudiškų šokių, dainavo gimnazijos choras, grojo vyresniųjų ir jaunesniųjų moksleivių orkestrai. Publika atlikėjams nepagailėjo katučių.

Po programos buvo pertvarkyta salė, kad šventės dalyviai galėtų pasistiprinti gimnazijos šeiminingų išvirtais cepelinais ir kitais gardumynais, VJL sąjungos keptais pyragais ir kava, išgerti taurę vyno ar bokalą alučio ir pamankštinti kojas šokio aikštelėje, grojant iš Kauno atvykusiai grupei "Combo".

Salės priangyje veikė M.Šmitienės parengta gimnazijos istoriją atspindinčių foto nuotraukų paroda.

Nors niekas specialiai neskaičiavo šventės dalyvių, bet manoma, kad Vasario 16-osios gimnazijos jubiliejus paminėti buvo susirinkę apie 700-800 svečių. Tarp jų - iš JAV, Prancūzijos, Belgijos, Olandijos, Lenkijos, Lietuvos ir daugiausia, žinoma, iš Vokietijos.

*Mūsų inf.
Nuotraukos M.Šmitienės*

Vasario 18 d. Romuvos pilyje įvyko bendras Lietuvos Seimo ir Vyriausybės bei lietuvių išeivijos atstovų posėdis. Jame dalyvavo į gimnazijos jubiliejus minėjimą atvykę PLB valdybos, Lietuvos Seimo ir Vyriausybės delegacijos nariai, LR ambasadorius Vokietijai V.Geralavičius, Vokietijos LB tarybos ir valdybos nariai, Vasario 16-osios gimnazijos vadovybė ir Vokietijos LJS valdybos atstovai.

Posėdyje daugiausia kalbėta apie Vasario 16-osios gimnazijos reikalus, jos finansinę padėtį, tačiau paliesti ir kiti aktualūs išeivijai klausimai.

Taip jau yra įprasta, kad išeivija pastaraisiais dešimtmečiais pavieniui ir daugiau-mažiau organizuotai materialiai šelpė ir rūpinosi sunkesnėje ekonominėje padėtyje esančiais tautiečiais Lietuvoje. Iš tikro taip vyksta ir toliau. Tačiau kartais, kaip šiuo konkrečiu Vasario 16-osios gimnazijos atveju, ir turtingesnėje ekonominiu atžvilgiu šalyje esantiems prireikia paramos iš Lietuvos.

Kaip svečiams iš Lietuvos leido suprasti gimnazijos direktorius A.Šmitas, gimnazijos kaip lietuviybės centro

neskiriama jokio dėmesio.

Niekas nenori ir neprašo iš Lietuvos neįmanomų pinigų, pakaktų, jei gimnazijos biudžetas būtų papildytas suma, maždaug tolygia metiniam dviejų gimnazijos mokytojų atlyginimui.

Tautinių mažumų ir išeivijos departamento prie LR Vyriausybės generalinis direktorius R.Motuzas kalbėjo, kodėl apskritai yra svarbu rūpintis išeivija. Jis sakė, kad praktiškai visa Europa suskato rūpintis išeiviais, nes jie yra bendra tiek tautinės kultūros, tiek šalies istorijos dalis, kurios atsisakius, reikštų nuskursti.

Štai lenkai savo tautiečių švietimui už šalies ribų šiemet iš biudžeto skyrė net 200 mln. zlotų. Tuo metu Lietuva metams skiria 2 mln. litų, iš kurių 1 mln. teka pedagogų atlyginimams. Šie pinigai daugiausia atitenka vadinamiesiems Rytų bloko išeiviams. Jais rūpintis žinoma irgi yra nepaprastai svarbu, tačiau nederėtų pamiršti ir savo skolos Vakarų lietuviams ir kokrečiai Vasario 16-osios gimnazijai, sakė jis. Lietuvių išeivijoje išliko tik jos dėka, ir bent puse milijono litų per metus, R.Motuzo nuomone, Lietuva privalėtų ir būtų pajėgi ją paremti.

Posėdžio dalyviai.

Nuotrauka M.Šmitienės.

finansavimas Vokietijoje ir vokiškais pinigais gali būti ir toliau užtikrintas tik tuomet, jei ją bent kiek nors finansškai parems ir Lietuvos vyriausybė.

Dabartinį gimnazijos biudžetą galima netgi palyginti su kortų nameliu, kuriam atėmus vieną vienintelę lietuviškąją "kortą", sugriūtų visas biudžeto statinys. Nes - kodėl vokiečiai turėtų finansuoti lietuvišką mokyklą, jei Lietuvai ji kaip ir nereikalinga, jei iš ten jau

Jei posėdyje dalyvavę Seimo ir LR Vyriausybės nariai š.m. gegužės mėnesį, tikslinant LR valstybės biudžetą, sugebės pasiekti, kad jame būtų numatyta ir šiokiastokia finansinė parama Vasario 16-osios gimnazijai, šio "tarptautinio" posėdžio rezultatus bus galima įvertinti teigiamai. Posėdžio dalyvių pasisakymai ir pažadai bent jau sukėlė tokią viltį.

Mūsų inf.

"To reikalauja tautos ir Lietuvos"

Viešnagės Vasario 16-osios gimnazijos jubiliejuje metu Pasaulio lietuvių bendruomenės valdybos pirmininkas Vytautas Kamantas sutiko atsakyti į keletą ypač naujosios lietuvių išeivių kartos atstovus dominančių klausimų.

Su Vytautu Kamantu kalbėjosi Laima Žilaitytė-Mayer.

Lietuviai užsienyje ir dabar, praėjus jau daugiau nei dešimtmečiui po Lietuvos Nepriklausomybės atstatymo, toliau visokiausiais būdais stengiasi paremti Lietuvą, jos žmones: per gimines ar pažįstamus, organizuodami įstaigų ar organizacijų, kuriose jie dirba ar veikia labdarą ir pan. Tačiau ne vienas neseniai atvažiavęs į Vakarus ir čia susidūręs su lietuvių bendruomenės veikla, prisipažįsta Lietuvoje mažai ką tegirdėjęs apie šią organizaciją, jos veiklos tikslus ir pagrindus. Kodėl taip yra?

Tikrai, Lietuvos spauda, radijas ar televizija ilgą laiką visai nesidomėjo bendruomene ir jos veikla. Išskyrus, kai mes nuvažiuodavome į Lietuvą patys ir ten kažką didesnio organizuodavome. Štai kai Lietuvos Seime vykusį Lietuvos Chartos minėjimą transliavo radijas, televizija, tada Lietuva tikrai pamatė ir išgirdo apie mus. Ir nustebo.

Bet dėl to, kad ten tiek mažai žinoma apie PLB, kalta visgi ne Lietuvos spauda, o mes patys. Tai aš supratau po pokalbio su "Lietuvos ryto" vyr. redaktorius pavaduotoju Rimvydu Valatka, kuris tiesiog paragino mus pateikti Lietuvos žurnalistams kuo daugiau žinių apie

bendruomenės gyvenimą, kad šie turėtų iš ko rinktis ir spręsti, ką ir kokia proga galima būtų įdėti į laikraštį ar pan. Taigi, JAV pvz. esančiam "Lietuvos ryto" korespondentui Gintautui Alksniniui aš pats dabar siunčiu visą informaciją, lygiai kaip ir visiems PLB valdybos nariams. Žinių apie išeiviją santrauką radijui neseniai pradėjo ruošti ponas Leonas Narbutis iš Čikagos.

Ir turiu pasakyti, kad publikacijų apie PLB Lietuvos spaudoje dabar tikrai jau padaugėjo.

Mūsų problema tik buvo ir yra ta, kad mes turime ribotus finansinius išteklius ir visa mūsų veikla grįsta visuomeniškumu ir geranoriškumu. Todėl, kartais yra taip, kad nors bendruomenėse, jų valdybose ir dirba nemažai labai atsivadusių ir nuoširdžių žmonių, bet jie pvz. neturi tam tikrų sugebėjimų, būtinų tinkamai pareklamuoti mūsų veiklą ar pan. Jeigu turėtume daugiau lėšų, tada jau galėtume tam pakviesti profesionalų, kurių darbas gal būtų efektyvesnis.

Jei jau kalba pasuko apie pinigus, gal pasakytumėte, kokia yra ir kokios reikšmės bendruomenės veiklai turi jos finansinė padėtis? Ar ji netampa kliūtimi tolesnei veiklai? Pvz. naujai atvažiuojantys gabūs žmonės gal ir norėtų įsijungti į PLB veiklą, profesionaliai paremti ją, bet jiems patiems tenka pirmiausia rūpintis savo asmeninio materialinio pragyvenimo reikalais, maitinti šeimą, kurtis naujoje vietoje. Tokiomis sąlygomis ir į PLB jie gal daugiau žiūri, vildamiesi jos pagalbos, nei galvodami, kuo čia prisidėti prie bendro reikalo.

Mano tėvai ir aš pats pirmą dešimtmetį JAV taip pat dirbome kaip kokie arkliai, nes iš laivo išlipome vien su suplyšusiu lagaminėliu. Dabar dažnai žmonės atvažiuoja dar blogiau negu mes - su kelių šimtų ar netgi tūkstančių dolerių skola ir dar nelegaliai. Suprantama, kad jie pirmiausia taip pat dairosi kuo geriau apmokamų darbų.

Lietuvių bendruomenės kūrimo procese buvo įsteigtas vadinamasis Tautos fondas. Jame sukauptos aukos ir skiriamos bendruomenės veiklai finansuoti.

Fondo pradžia nebuvo lengva. Jo kūrėjų mintis buvo milijoninis fonas. Atrodė, užtektų, kad koks tūkstantis jau prakutusių lietuvių suaukotų po tūkstantį dolerių ir jau sąskaitoje būtų milijonas, su kuriuo nemažai ką galima nuveikti - ne iš pačių pinigų, kurie pagal sumanymą yra neliečiami, o tik iš palūkanų už juos. Bet iš tikro truko net 13 metų kol tas milijonas buvo sudėtas.

Šiuo metu Lietuvių fondas jau turi sukaupęs 11 milijonų dolerių. Tad praėjusiais

ir šiais metais jis jau gali paskirti įvairiems projektams ir pan. finansuoti maždaug vieną milijoną dolerių iš pelno. Laikomasi principo, kad galima išskirstyti ne daugiau kaip 10 procentų pelno.

Už tuos pinigus fondas, pagal JAV įstatymus kaip labdaringa organizacija, gali remti švietimą, jaunimą ir pan. Tik ne politiką. Tuo būdu JAV Lietuvių fondas praktiškai išlaiko lietuvių švietimą.

Kanados ir Australijos lietuvių bendruomenės turi savo kraštų fondus, iš kurių daugiausia remiama tų kraštų bendruomenių veikla.

Amerikos fondas, kaip koks gerasis dėdė, stengiasi paremti lietuvių visuose pasaulio kraštuose. Jis tam yra pajėgiausias, kadangi JAV lietuviai ekonomiškai geriausiai gyvena, čia yra didžiausios lietuvių kolonijos, o ir JAV įstatymai labai skatina labdarą.

Tačiau kaip minėjau, mūsų veikla pagrindinai yra paremta visuomeniškumu.

Kas dėl naujai atvykusiųjų - kai mes atvažiavom į Ameriką, taip pat jautėm, kad seniau gyvenantys tėvai nesuprato, stebėjosi, kodėl mūsų tėvai pabėgo iš Lietuvos ir pan. Taip ir dabar tie prieš 50 metų atvažiavusieji nesupranta dabartinių atvykėlių. Reikia pripažinti, kad yra skirtingi jų, jaunųjų ir jau seniau gyvenančiųjų tikslai, skirtingas galvojimas apie daugelį dalykų. Ir - kaip sako - sotus alkaną neatjaučia.

Taigi čia istorija kartojasi. Bet tai nėra nieko naujo, jau Sokratas buvo labai nusivylęs tų laikų jaunąja karta. Tai, sakyčiau, yra viso labo savotiškas kartų konfliktas, kuris taip pat lemia esamą situaciją.

Neseniai "Pasaulio lietuvių" buvo prisiminta prelatas Mykolas Krupavičiaus knygelė apie PLB ištakas "Pasaulio lietuvių bendruomenės keliai", kurioje buvo minima Vokietijoje Schwäbisch Gmünd įvykusi lietuvių išlaikyti konferencija ir jos rezolucija. Joje sakoma: "Kur į skurdą pakliūva lietuvis, kur moraliniuose pavojuose jis atsiduria, ten kaip greitoji pagalba turi atsirasti net nešaukiama organizuota lietuvių pagalba. PLB svarbus uždavinys pasirūpinti, kad visur tokia pagalba būtų suorganizuota. Nelaimių ištiktas ar vargo paliestas bei moralinių pavojų apsuptys lietuvis turi būti remiamas ir gelbstimas. To reikalauja tautos ir Lietuvos interesas. Tam reikalui turi būti atitinkamų organizacijų - labdaros, moralinės paramos, įkurdinimo ir t.t. Kiekvienas atvažiuojąs lietuvis emigrantas turi pajusti lietuviško solidarumo galią. Tai

Vytautas Kamantas

Gimė 1930 metų kovo 25 dieną Macikų kaime, Šilutės valsčiuje ir apskrityje, Lietuvoje.

Gyvena Grand Rapids, Michigan, JAV.

Buvo PLB valdybos

septintasis (1978 - 1983),

aštuntasis (1983 - 1988),

vienuoliktasis (1997 - 2000)

ir yra

dvyliktasis pirmininkas (2000 - 2003).

Žmona Gražina - taip pat ilgametė bendruomenės veikėja.

Save apibūdina kaip darboholiką, o Pasaulio lietuvių bendruomenę - kaip šeimą.

interesas"

ji apsaugos nuo sunykimo ir privers stipriai branginti bendruomenę ir jos tvirtai laikytis. "Ar tai dar prisimenama Pasaulio lietuvių bendruomenėje? Ar ji yra pajėgi ir dabar laikytis šių principų?"

Yra pajėgi. Ir aš sąmoningai įdėjau šitos Mykolo Krupavičiaus knygelės ištraukas į X PLB Seimui skirtą "Pasaulio lietuvių" numerį, norėdamas priminti ir parodyti bendruomenėms ir visiems, jog tai, kas buvo prieš 50 metų, aktualu ir dabar. Pagaliau tai yra krikščioniška pagalbos artimui pareiga.

Visa bėda, kad kai kurių kraštų bendruomenės ir atskiri jų nariai, kurie taip atsidavusiai Lietuvos išlaisvinimu rūpinosi, kartu labai ją idealizavo. Jiems Lietuva atrodė kaip pasakų šalis, kaip mitas, kuriame viskas tik gera. O gyvenime yra visokių dalykų - ir gerų, ir ne tokių gerų. Susidūrę su realybe, kai kurie tokie idealistai tapo per daug kritiškai Lietuvos atžvilgiu. Tačiau kaip Kristus aiškino apie artimo meilę Marijos Magdalenos atveju ar kitais, - Dievas nuspręs, kuris yra teisybės, kuris ne; mes turime priimti žmogų, koks jis yra, ir jam padėti, nenusivylę. Ir jei mes buvome kitokie, dar nereiškiama, kad dabar atvykstantieji yra blogesni.

Tad kai kur aš dėl to esu nusivylęs. Pvz. vienos apylinkės atveju, kuri įsisteigė socialinių reikalų skyrių. Iš pradžių nužūgom - puiku, rūpinsis vargstančiais. Bet tas socialinių reikalų skyrius nusprendė rūpintis pensininkais ir pradėjo organizuoti jiems išvykas į koncertus, renginius ir pan. Aišku, gražu ir gerai rūpintis pensininkais, jie to tikriausiai nusipelnė savo gyvenimu. Bet jie turi namus ir banko sąskaitas ir ne jie dabar reikalingiausios paramos. O - sako - tiems, kur dabar atvažiuo, mes įsteigėm nemokamas anglų kalbos pamokas. Gerai ir tai, bet ko aš pasigedau, - kur gauti darbą, apsigyventi - tikriausiai tokia pagalba būtų buvusi dar geresnė.

Ne visur taip. Apylinkėje, kur aš gyvenu, kiekvieną naujai atvykusį mes vežėm ir lydėjom po įvairias įstaigas, vertėjavom, mokinom, kaip gauti leidimą vairuoti ir pan. Arba štai atvažiuo mama su maža mergaite - tuoj pat apylinkė susidėjo, parūpino būtiniausių baldų ir kt. butui, žodžiu, padėjo įsikurti... Taip mes net susidraugavom šeimomis, kuriose vyresni lietuviai naujai atvykusių vaikams lyg ir atstoja senelius.

Kitur gal ne visiškai taip pavyksta.

PLB esam atskirų pasaulio kraštų jungtis, kur kiekvienas kraštas veikia ir tvarkosi savo nuožiūra, o PLB - kaip ir Jungtinės Tautos - bando tą veiklą koordinuoti. Kaip

kas yra kuriame krašte, labai priklauso ir nuo to, kas jam vadovauja.

JAV bendruomenei dabar vadovauja Algimantas Gečys - labai puikus žmogus. Jis pvz. pakvietė į valdybą vieną iš naujai atvykusiųjų - Dalią Padarienę. Ir jos uždavinys valdyboje yra rūpintis ir plėsti paramą būtent naujai atvykusiems. Tarp kitko, ji suorganizavo ir su geromis žmonių išsiuntė Lietuvon prašymus įstatymiškai įteisinti dvigubą pilietybę, per dienraštį "Draugas" skelbia daug informacijos apie darbus bei galimybes įsikurti JAV.

Girdėjau, kad ir Vokietijoje, Vasario 16-osios gimnazijoje bei kitur visaip padedama neseniai atvykusiems tautiečiams: leidžiama apsisistoti, kelionės metu pernaktuoti, padedama ieškant darbų ir pan.

Aišku, liūdna, kad su norinčiais sąžiningu darbu pagerinti savo materialinę gerovę atvažiuoja ir visokio plauko aferistų, tikrų

Pasaulio lietuvių bendruomenės valdybos pirmininkas Vytautas Kamantas kalba Vasario 16-osios gimnazijos jubiliejiaus minėjime.

Nuotr. M.Šmitienės

nusikaltėlių, kurie tautiečių nuosirdumą ir patiklumą taip pat tik piktiems savo tikslams naudoja. Tai yra tikrai skaudu.

JAV lietuviškų mokyklėlių visais laikais o ir dabar, palyginus su tuo, kas liko arba tiksliau neliko Europos kraštuose, yra gan daug. O juk čia ir vėl daugėja mažų lietuviukų, kurie gimsta ir auga svetimose aplinkose. Ir toli gražu ne visada tėvai ar labai dažnai vien tik mama mišrioje šeimoje pajėgia išmokyti vaiką lietuviškumo pagrindo - lietuvių kalbos. Aišku, įkuriant

ar atkuriant lietuviškas šeštadienes ar sekmadienes mokyklėles ikimokyklinukams ir pradinėjų klasių vaikams, be privačios iniciatyvos kiekviename krašte tikriausiai neapsieisi. Tačiau kokios paramos tokios iniciatyvos ėmusis mama, apylinkė ar pagaliau krašto bendruomenė gali sulaukti iš PLB?

Pasaulio lietuvių bendruomenė iš tikro yra sutapatinama su švietimu - tai yra mūsų prioritetas.

Štai imkim Prancūziją. Ten anksčiau buvo mokyklėlių, paskui neliko nė vienos, nes nutautėjimas, ką bedarytum, visgi vyksta. Bet dabar atvažiuo naujų šeimų, ten jau vėl yra vaikų ir suinteresuotų tėvų ir todėl ten dabar įsteigta nauja mokyklėlė. Mes jai padedam: parūpinom knygelėlių, metodinės medžiagos. Taip pat ir Lietuvių fondas parems tą mokyklą, padės užsimokėti nuomą už patalpas ir pan.

Švedijoje, Danijoje ir Olandijoje taip pat neseniai įsikūrė naujos lietuviškos mokyklėlės.

Mes padedam, kiek galim, nesvarbu ar suinteresuoti žmonės tiesiogiai kreipiasi, arba daro tai per kraštų pirmininkus. JAV rengiamos netgi lituanistinių mokyklų mokytojų konferencijos.

PLB už švietimą yra atsakinga Regina Kučienė. Jos uždavinys - rūpintis tokia pagalba mokyklėlėms įvairiuose kraštuose.

Tad jei dabar kokia aktyvi mama Vokietijos šiaurėje ar pietuose ryžtųsi aukoti savo asmeninį laiką, kad išmokyti lietuvių kalbos ne vien savo, bet ir dar keletą kitų netol gyvenančių vaikų, ką ji konkrečiai pirmiausia turėtų daryti?

Aišku, kreiptis į savo apylinkės ir Vokietijos Lietuvių bendruomenę. Sakykim, šios neturėtų reikalingų lėšų, tada reikėtų kreiptis į poniją Kučienę, kuri gali atsiųsti vadovėlių bei skirti pradžiai gal porą šimtų markių iš specialaus paramos fondo ar tarpininkauti, kreipiantis materialinės paramos į Lietuvių fondą.

Bet daugelis mokyklėlių visgi veikia namų namuose, labai neoficialioje aplinkoje, kur viena kitą pakeisdamos mamos su vaikais žaidžia, dainuoja lietuviškus žaidimus ir dainas, o kitos tuo metu ar apsipirkti važiuoja, ar kitame kambaryje gal irgi tarpusavyje bendrauja.

Didesnėse mokyklose, kaip pvz. Le Monte, kur yra 300-400 mokinių, dirba ir iš Lietuvos atvažiuosiu mokytojų, kuriems tėvų komitetas atsilygina už tą darbą.

Nuosirdžiai ačiū Jums už pokalbį. Jo klausimus inspiravusių žmonių vardu linkiu Jums asmeniškai ir visiems Pasaulio lietuvių bendruomenės aktyvistams, į kurių gretas - tikėkimės - ir jie kada nors galės taip pat atsidavusiai įsilieti, dar daug prasmingų darbų ir pasitenkinimo savo veikloje.

VLB Tarybos suvažiavimas

KVIEČIA DISKUTUOTI

Kovo 17 d. Romuvos plyje įvyko eilinis metinis VLB Tarybos suvažiavimas.

Jo dalyviai išklaušė VLB valdybos bei kitų VLB, Vasario 16-osios gimnazijos bei VLJS vadovų pranešimų už jų veiklą per praėjusius metus, patvirtino finansinę bendruomenės 2000 m. apyskaitą ir patvirtino 2001 m. sąmatą.

Nuo šių metų pradžios Vokietijos federalinei vyriausybei nutraukus finansinę paramą bendruomenei, jos biudžetas einamiesiems metams sumažėjo beveik per pusę, lyginant su praėjusiais, ir šiemet tegalės sudaryti 55.500,- DM (pernai buvo planuota 107.880,- DM, o įvykdyta pajamų 100.906,52 DM, išlaidų 104.345,93).

Daugiausia pajamų numatoma iš nuomos už butus - 34.000,- DM. Aukų ir solidarum įnašų tikimasi panašiai kaip ir pernai (5000,- DM ir 4000,- DM.), nors sprendžiant pagal kelių praėjusių metų skaičius, čia yra matomos mažėjimo tendencijos.

Didžiausia planuojamų išlaidų našta kaip ir ankstesniais metais teks "Informacijų" leidybai - 16.000,- DM. Beveik 8.500 DM kainuoja VLB ir LKI patalpų šildymas bei apšvietimas bei priešgaisrinis trobesių draudimas. Po 4000 DM numatoma skirti LKI veiklai remti - tai nesudaro net ketvir-

adalio praėjusių metų išlaidų sumos - bei naujos VLB Tarybos rinkimams organizuoti.

Valdyba atitinkamai sumažino ir kitų išlaidų pozicijas bei nuo šių metų balandžio 1 d. atsisako samdomos reikalų vedėjos etato. Tačiau pastaruoju metu ši darba atlikusi L.Žilaitytė-Mayer toliau sutiko redaguoti "Informacijas".

Valdybos pirmininkas A.Šiugždinis pranešime Tarybai apžvelgė svarbiausius praėjusių metų renginius ir darbus bei dabartinę bendruomenės situaciją. Iš jo kalbos sekė, jog bendruomenės veikla domina ir pritraukia žmones. Į ją jungiasi vis naujų narių, ypač neseniai atvykusių iš Lietuvos, bet kartu jaučiamas pagyvėjimas ir tarp seniau gyvenančiųjų. Štai ši pavasari grupė Bremeno lietuvių tetravosi dėl anksčiau čia veikusių apylinkės atgaivini- mo. Tokia iniciatyva yra tik skatintina.

Žvelgdamas į bendruomeninės veiklos ateitį, A.Šiugždinis pasisakė, kad valdyba stengsis, kad ir toliau būtų leidžiamos bei turinui ir forma gerinamos "Informacijos" bei pagal išgales rengiamos tradicinės bendruomenės šventės ir renginiai.

A.Šiugždinis siūlė Tarybai pagalvoti apie naujus būdus pritraukti į bendruomenės veiklą daugiau narių, bei kaip skatinti apylinkių veiklą.

Jo pasiūlymas - pakeisti apylinkių finansinio atsiskaitymo su VLB centru tvarką, nustatant, kad ateityje apylinkės turėtų

teisę pasilikti savo veiklos finansavimui iki 80 % nuo surinkto solidarumo mokesčio, o ne 30 % kaip iki šiol.

Atsižvelgiant į tai, kad nuo 2002 m. pradžios bus įvestas euras ir dabartinė 24 DM solidarumo mokesčio suma taptų "neapvalia" ir tuo nepatogia atsiskaitymams, bei tai, kad jis jau daugiau nei 30 metų nebuvo keistas, A.Šiugždinis siūlė peržiūrėti solidarumo mokesčio dydį.

Taip pat jis siūlė keisti Vokietijos Lietuvių bendruomenės pavadinimą vokiečių kalba, kuris, jo nuomone, yra šiek tiek gremėdiškas: "Litauische Volksgemeinschaft in der Bundesrepublik Deutschland e.V.", jį supaprastinant, pvz: "Litauische Gemeinschaft in Deutschland e.V."

Tarybos nariai išsamiai diskutavo dėl šių valdybos pirmininko pasiūlymų, bet nusprendė nepriimti jokių radikalų sprendimų, nepasikonsultavę su visais VLB bendruomenės nariais.

Todėl visi suinteresuoti yra kviečiami pareikšti nuomonę dėl pirmininko pasiūlymų, ar siūlyti savo alternatyvas.

Sprendimus priimti progos turės naujai išrinkta VLB Taryba savo pirmajame ateinančių metų pradžioje vyksiančiame suvažiavime. Valdybos pirmininko iškeltos temos galėtų pvz. netgi būti rinkiminės kovos bei rinkėjų apsisprendimo dėl vieno ar kitų kandidatų pagrindu.

Mūsų inf.

PLB ŽINIOS

Vasario 16-19 d. PLB valdybos nariai, viešėdami Vasario 16-osios gimnazijoje, daug posėdžiavo ir aptarė eilę reikalų. Kai kurie posėdžiai vyko su kviestais asmenimis.

Nutarta, kad šių metų PLB kraštų LB ir LJS pirmininkų suvažiavimas įvyks Seinuose rugpjūčio 12-15 d.. Suvažiavimas tuo parodyt PLB dėmesį ir pasaulio lietuvių paramą Lenkijos lietuviams.

PLB Seimas paskelbė 2001 m. vyskupo Motiejaus Valančiaus metais. Vasario 16 d. suėjo 200 metų nuo M.Valančiaus gimimo. Šia proga PLB valdyba įsteigė keletą projektų (dvi stipendijas ir vieną premiją) jo skelbtoms idėjoms ir iškeltoms vertybėms plačiau paminėti. Išsamiai informaciją teikia L.Žilobienė (e-paštas: izlioba@hotmail.com) arba PLB atstovybė Lietuvoje (e-paštas: PLBav@rc.lrs.lt).

PLB valdybos nariai posėdžiavo su Vokietijos LJS ir XI-tojo Pasaulio lietuvių jaunimo kongreso rengėjais. Kongreso ruošos komiteto pirmininkas V.Lemkė pranešė, kad XI-tasis PLJK vyks 2003 m. rugpjūčio 1-17 d. Kongresas prasidės studijų dienomis

Hüttenfelde, stovykla vyks Seinų-Punsko krašte Lenkijoje ir uždarymas Lietuvoje.

Siekiant mažinti išlaidas nutarta PLB Seimo pradžią suderinti su PLJ kongreso baigimo data. Tad PLB XI-asis Seimas prasidės sekančią dieną po PLJ kongreso pabaigos, t.y 2003 m. rugpjūčio 18 d.

PLB valdybos vicepirmininkai kun. E.Putrimas ir PLB atstovas Lietuvoje G.Žemkalnis vasario 21-23 d. dalyvavo Katalikų Bažnyčios naujųjų kardinolų konsistorijoje Romoje ir pagerbimo iškilimėse pasveikino Lietuvos kardinolą Audrį J.Bačkį.

Vicepirmininkas kun. E.Putrimas ir valdybos narys, tuometinis PLJS pirmininkas R.Baliulis atstovavo PLB valdybai X-ajame Pasaulio lietuvių jaunimo kongrese Australijoje, skaitė paskaitas Australijos Lietuvių dienose ir Australijos LB krašto tarybos suvažiavime. Vasario-kovo mėnesiais kun. E.Putrimas dalyvavo Pietų Amerikos lietuvių jaunimo stovykloje - suvažiavime Brazilijoje ir vėliau kartu su Argentinos LB atšventė kovo 11-ąją.

X-ajame PLJK Australijoje išrinktas naujas Pasaulio LJS pirmininkas Matas Stanevičius iš Kanados. Dabar jis yra ir ex officio pilnateisis PLB valdybos narys.

PLB vicepirmininkas dr. B.Makauskas informavo apie pasienio užkardos Punske steigimą. Per ją pačiame Punske įkurdinta lenkų muitinės ir pasienio policija. Tokiu būdu lietuviškam Suvalkų trikampio miesteliui kilo pavojus sulenkėti. PLB valdyba ragina visus lietuvius stipriau remti Punsko-Seinų krašto lietuvišką veiklą. Todėl numatyta ten rengti įvairių PLB/PLJS renginių. PLB taip pat laukia palankesnio sprendimo iš Lenkijos valdžios ir daugiau paramos iš Lietuvos.

PLB valdybos vicepirmininkas G.Žemkalnis informavo, kad 2000 m. vasarą Lietuvoje buvo įregistruotas Užsienio lietuvių rėmimo centras. Jo steigėjai yra LR Švietimo ir mokslo ministerijos mokslo ir studijų departamentas, Tautinių mažumų ir išeivijos departamentas prie LR Vyriausybės ir PLB atstovybė Lietuvoje. Centras rūpinasi lietuvių, atvykusių studijoms į Lietuvą, reikalais ir finansine parama. Centrai šiuo metu vadovauja G.Žemkalnis. PLB valdyba remia šio centro idėją ir skatina visus lietuvius jį materialiai remti.

PLB vicepirmininkė M.Šmitienė dalyvavo Lietuvos Nepriklausomybės šventės minėjime Paryžiuje, kuriame buvo susirinkę per 300 svečių.

PLB valdybos inf.

Žinios iš apylinkių

Hamburgo apylinkėje

Šiomet Lietuvos valstybės atkūrimo dieną Hamburgo lietuviai turėjo retą progą švęsti kartu būtent vasario 16-ąją kiek neįprastoje vietoje ir ne pagal visai įprastą scenarijų.

Ilgiau kaip savaitę pačiame miesto viduryje prekybos centre esančioje populiarioje kavineje „Mövenpick“ išradingai Lietuvą reprezentavo vilniečių „Žemaičių smuklė“ (graži paralelė - žemaičiai Vilniuje irgi savotiški emigrantai). Vasario 16-oji tapo svabiausiu šio pristatymo akcentu.

„Griežikų“ iš Vilniaus melodijų ir dainų arsenalas buvo neišsemiamas.

Kavinės lankytojai tikrai rodė nemenką susidomėjimą mūsų kraštu: įdėmiai apžiūrino spalvingus plakatus (kas paneigs, jog Trakų pilis atrodo išties įspūdingai), suvenyrus, domėjosi kita vaizdine informacija, tyrinėjo valgiaraštį ir, aišku, ragavo lietuviškų patiekalų bei „Kalnapilio“ alaus.

Tačiau kokia gi šventė be pačių lietuvių! Tad šeštadienį čia sugužėjo tikrai gražus būrys tautiečių: sveikinosi vieni su kitais seni pažįstami ir visai nematyti žmonės, mezgė pažintis jaunimas, šurmuliavo vakai.

Visą vakarą nenuilsdami mus linksmino Vilniaus „Griežikai“, mažieji suko ratelius, o vyresnieji džiaugėsi beprisimena tiek daug lietuviškų dainų. Vakarui gerokai įpusėjus, pritrūko prie stalų vietos, iki paskutinio trupinėlio buvo suvalgyta juoda duona, nebeliko ir populiariausio patiekalo - cepelinų, bet užtat netrūko

muzikos, gyvų pašnekusių ir geros nuotikos.

Kai visi susirinkusieji damiai sugiedojo Lietuvos himną, „Žemaičių smuklės“ vadovas Arūnas Oželis pasveikino visus šventės dalyvius. Ir tas pasveikinimas buvo ne tik žodinis. Salėje ant pakylos stovėjęs ir atrodęs kaip neliečiama dekoracija lietuviškas šakotis buvo meistriškai suraikytas ir netruko ištirpti mūsų burnose. Teko ir tėvyninės traukinės taurelę paragauti.

Lietuvių „okupuotoje“ „Mövenpick“ salės dalyje visą vakarą stebėjau atsitiktinai užklydusią jauną azijiečių šeimyną. Galvojau, kada gi jie nebeatlaikys to jiems tikrai egzotisko šurmulio ir pakils iš savo vietų. Bet trijulė niekur nė nebandė judintis ir pabaigusi vakarienai, o jų kelių metų sūnelis trypčiojo į lietuviškos muzikos taktą taip pat smagiai kaip ir mūsų atžalos.

Šventė baigėsi. Ką iš jos pasiėmė mano šeimyna? Penkiametė dukra - jai dovanotą molinį nykštuką ir lietuvišką vėliavėlę, vyras - pluoštą informacijos apie galimybę pažvejoti Lietuvoje (neabejoju, kad susigundys), aš pati - nepaprastai gerą pasibuvimo tarp savųjų jausmą - jausmą, kuris neleidžia pamiršti, kas tu esi ir iš kur.

Ačiū „Žemaičių smuklei“, „Griežikams“ ir visiems lietuviškų dienų Hamburge organizatoriams.

Salomėja Böttcher

Naujas kunigas

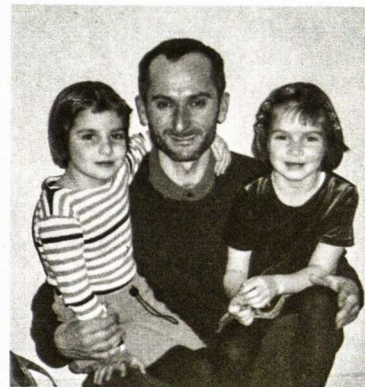
Hamburgo lietuvius praėjusią vasarą, rugpjūčio mėnesį pasiekė žinia, kad į miestą atvyko lietuvis kunigas. Prelatui Antanui Bungai tarpininkavus, Hamburgo arkivyskupas dr. Liudvikas Averkampas trims metams priėmė kunigą Joną Vaillonį iš Vilkaviškio vyskupijos arkikatedros parapijoje vikaro pareigoms ir pagal reikalą atlikti sielovados paslaugas Hamburgo lietuviams.

Kunigas J.Vaillonis, susipažinęs su savo uždaviniu vokiečių parapijoje, rugsėjo pabaigoje buvo kun. Vido Vaitiekūno pristahtas Hamburgo lietuviams. Suprantama, kad jiems tai buvo labai džiugi žinia. Kunigui Br.Kučiliui išėjus į pensiją, tris metus Hamburge nebuvo katalikų kunigo lietuviu.

Pagal savo galimybes kunigas Jonas Vaillonis stipriai įsijungė į lietuvių parapijos darbą. Jis padovanojo parapijai naujus giesmynus ir papildomai sudarė kopijuotų giesmių rinkinius. Kiekvieną trečią mėnesio sekmadienį 15 valandą Hamburgo lietuviai turi progos dalyvauti jo lietuvių kalba laikomose šv. Mišiose, klausytis jo turiningų, parentų giliu šv. Rašto pažinimu ir plačiais apmąstymais pamokslu.

Hamburgiečiai džiaugiasi savo naujuoju kunigu, kuris suburia jauną ir seną turinings diskusijoms, mielai su visais bendrauja.

*Hamburgo lietuvių parapijos vardu
Teresė Lipšienė*

Naujasis kunigas labiausiai susidraugavo su Barbara ir Patricia

Hamburgo apylinkėje

Pirmas blynas, bet nepridegęs...

Hamburgo naujoji valdyba š.m vasario 24 d. surengė savo pirmąją didesnę šventę. Nesididžiudami galime pranešti, kad „pirmas blynas“ buvo nepridegęs. Po renginio iš daugelio girdėjome tik gerų atsiliepimų.

Lietuvos Nepriklausomybės šventė prasidėjo šv. Teresės bažnyčioje. Šventines pamaldas laikė kun. Jonas Vailionis ir ev.

kun. diakonas Ričardas Baliulis, vargonavo Vanda Mozuraitienė.

Po pamaldų Vasario 16-ajai skirtas renginys tradiciškai vyko katalikiškos mokyklos sporto salėje, į kurią sugužėjo apie 270 lietuvių ir jų draugų (džiugu buvo regėti daug jaunimo). Tarp svečių buvo Lietuvos garbės konsulas Hamburge Hans-Friedrich Saure, Lietuvos ambasadoriaus Vokietijoje patarėjas Algis Misevičius su žmona, grupė lietuvių, latvių bei ukrainiečių karininkų, šiuo metu besistažuojančių Vokietijoje bei ištikimas lietuvių draugas prelatas Wilms Sanders.

Garbės konsulas Hans-Friedrich Saure sveikino šventės dalyvius bei trumpai pasidalino savo įspūdžiais apie lietuvišką veiklą bei surengtus renginius Vokietijoje.

Savo pranešime Algis Misevičius lietuvių ir vokiečių kalbomis trumpai nušvietė Lietuvos nepriklausomybės prasmę bei istorijos atkarpas, informavo apie ambasados darbą Vokietijoje.

Apie jaunimo veiklą ne tik Vokietijoje bet ir pasauliniu mastu pasakojo buvęs Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungos pirmininkas Rimas Baliulis.

Rimtas kalbas pajvairino Raimonda Andreikėnaitė, padeklamavusi ištrauką iš Maironio poemos „Jaunoji Lietuva“.

Linksmojoje šventės dalyje pasirodė mūsų tautinių šokių grupė, vadovaujama Karinos Magunia bei

Daugelis moterų Nepriklausomybės dienos minėjime Hamburge buvo pasipuošę tautiniais rūbais. Nuotraukoje: ilgametė bendruomenės narė Teresė Lipšienė ir vakaro vedėjas Hans-Heinrich Busse.

Trumpa atokvėpio valandėlė vakaro vedėjams Vidai ir Hans-Heinrich Busse.

moterų kvartetas (Elena Baliulienė, Dalia Baliulytė, Laura Conrad, Aiva Rausaitė ir Vanda Mozuraitienė), atlikęs keletą lietuvių liaudies dainų.

Bet labiausiai visus nustebino ir pradžiugino mažiausioji programos atlikėja Barbora Davidavičius. Mergaitė pašoko puikų etiudą pagal Piotro Čaikovskio muziką o vėliau kartu su sesute Patricija ir drauge Monika padainavo gražių lietuvių liaudies dainelių, akomponuojant Vandai Mozuraitienei.

Vien tik programa nesibaigė mūsų šventė. Visi linksminosi ir turėjo galimybes pabendrauti bei užmegzti naujų pažinčių. Iki pat vidurnakčio šventės dalyviams grojo grupė „Combo“ iš Kauno.

*Dalia Henke
Nuotraukos Rūtos Markauskaitės*

Šventėje grojo grupė "Combo" iš Kauno. Iš kairės į dešinę - Gintautas Jankavičius, Mindaugas Makeliūnas ir Arūnas Armonas.

Pavargusios bet patenkintos: Hamburgo apylinkės pirmininkė Dalia Henke (stovi) ir kasininkė Alicija Baliulis.

Berlyno apylinkėje

PABALTISO PREZENTACIJA

Vasario 13 d. Humboldt universiteto Senato salėje įvyko Baltijos šalių prezentacija Bundestago nariams, ambasadų darbuotojams bei visiems kitiems, besidomintiems Baltijos šalimis. Joje dalyvavo Lietuvos, Latvijos ir Estijos ambasadoriai, Bundestago Pabaltijo parlamentarų grupės vadovas baronas W. von Stetten, keli universiteto dėstytojai ir šiaip garbingi asmenys. Oficialioji dalis ir pranešimai truko apie valandą, vėliau buvo neoficialioji dalis prie "Švyturio" alaus.

DAILĖS PARODA

"Žmogaus įvaizdžiai šiuolaikinėje Lietuvos dailėje" - taip vadinosi Vokietijos Užsienio reikalų ministerijos patalpose atidaryta š.m. kovo 5 d. atidaryta ir iki kovo 18 d. veikusi lietuvių dailės paroda.

MINĖJIMAS

LR ambasadoje Berlyne įvyko Nepriklausomybės atstatymo paminėjimas. Po šio renginio įvyko **Berlyno lietuvių bendruomenės ataskaitinis susirinkimas**, kurio oficialūs rezultatai "Informacijų" redakcijai liko nežinomi. Neoficialiai žinoma, kad Berlyno apylinkės pirmininku liko studentas Artur Wilkat, o lietuviai Berlyne mieliausiai ir gan intensyviai tarpusavyje bendrauja neoficialioje aplinkoje, geriausiai - per studentiškus cepelinų balius arba lankosi Lietuvos ambasados organizuojamuose bei kuruojamuose renginiuose.

PASKAITA

Apie Lietuvos šiuolaikinio meno vystymąsi ir tendencijas š.m. kovo 15 d. skaitė paskaitą dr. Raminta Jurėnaitė. Paskaita vyko lietuvių meno parodos metu ir proga Vokietijos Užsienio reikalų ministerijos patalpose.

STUDENTŲ SUSITIKIMAS

Kaip ir ankstesniais metais Velykų sekmadienį (š.m. balandžio 15 d.) įvyko studentiškas velykinis susitikimas. Į jį buvo pakviesti visi, kurie neišvyko Velykinių atostogų į Lietuvą ir pasiliko Berlyne (Vokietijoje). Toks susitikimas vyksta jau penktus metus. Buvo svajota, jei leis oras, susitikti parke, o pastogės ieškoti tik tuo atveju, jei bus labai šalta ar li. (Brrrr...) Kiekvienas su savimi galėjo atsinešti tai, kuo jis norėjo pavaišinti kitus.

KAS VYKS

Kas vyks Berlyne artimiausiu metu, galima pasiskaityti internete adresu www.dltn.de.

Mūsų inf.

Frankfurto apylinkėje

RENGINIŲ KRONIKA

2001 02 04

Vasario 4 d. įvyko metinis apylinkės narių susirinkimas. Aptarėme, ko pasiekėme per praėjusius metus, ateities planus.

Apylinkėje šiuo metu yra 21 narys. Kas mėnesį susitinkame Frankfurt-Seckbach Maria Rosenkranz katalikų bažnyčios parapijos salėje, kur, išklusę lietuviškų pamaldų, valandėlei-kitai susėdame prie kavos puodelio ir apylinkės moterų iškeptų pyragų pasikalbėti, pabendrauti tarpusavyje. Mūsų susitikimuose mielai laukiami visi Frankfurte ir jo apylinkėse gyvenantys ar tuo metu čia nors ir trumpam besilankantys lietuviai bei jų draugai. Bendruomenės susitikimai yra atviri visiems.

Mes džiaugiamės, kai mūsų bendruomenė pasipildo naujais jaunais nariais, tačiau suprantame ir tuos, kurie nenori ar negali oficialiai į ją įsirašyti. Būtent šie tautiečiai ir kelia didžiausią rūpestį, mes stengiamės suprasti jų problemas (kurių ir patys esame dažnai turėję), nuolat ieškome būdų jiems nors kuo nors padėti.

Susirinkime buvo išrinkta nauja apylinkės valdyba: R.Šileris - pirmininku, J.Celešiūtė - išdininke, M.Nachajus - kontrolieriumi, bei nariais - D.Bukauskaitė, A.Tilvikaitė, S.Sova ir E.Veršelis.

2001 03 04

Vyko eilinis Frankfurto Lietuvių bendruomenės susitikimas, kuriame dalyvavo apie 50 tautiečių.

2001 04 01

Nors pagal bažnytinį kalendorių, Kristus dar nebuvo prie kryžiaus prikaltas, mes jau šventėme jo Prisikėlimą. Po šv. Mišių gausiai susirinkusiems tautiečiams (kurių šįkart buvo apie 150), buvo pasiūlyta velykinių kiaušinių, kavos ir saldumynų.

2001 05 06

Gegužės 5-6 d. Frankfurte vyko tradicinės 40-osios "Atvirų durų dienos". Jų metu buvo galima aplankyti beveik visas Frankfurto įžymybes (Rotušę, muziejus) nemokamai, susipažinti su miestu ir gyvenimo jame sąlygomis.

Miesto "Atvirų durų dienų" proga gegužės 6 d. Frankfurto Lietuvių bendruomenė Pauliaus aikštėje (Pausplatz) organizavo "Lietuvišką palapinę". Joje buvo galima paskanauti lietuviškų blynų, gėrimų ir gauti informacijos apie FLB (Frankfurto Lietuvių bendruomenę). Šalia stovinčioje didžiojoje scenoje šoko Vasario 16-osios gimnazijos mokiniai. Tai buvo pirmas FLB išėjimas į viešumą Frankfurte.

Romas Šileris

Mülheimo apylinkėje

PAMINĖTA NEPRIKLAUSOMYBĖS DIENA

Mūsų apylinkės lietuvių bendruomenė nėra gausi, tačiau mes susitinkame kiekvieno mėnesio trečią sekmadienį St. Maria Geburt bažnyčioje išklusyti lietuviškai šv. Mišių, o po to parapijos mums skirtoje salėje pasišnekame, vaišinamės, švenčiame tradicines ir tautines šventes.

Tad ir vasario mėnesį po šv. Mišių, kurios buvo aukojamos už Tėvynę, už jos vaikus įvairiais istoriniais laikotarpiais kovojusius ir paaukojusius savo gyvenimus už laisvę, susirinkome paminėti Lietuvos Nepriklausomybės 83-ąsias metines. Parapijos salėje, kurią gražiai ir skoningai tautinėmis spalvomis, gėlių puokštėmis išdabino mūsų darbščiosios talkininkės Jolita Abel ir Regina Scholz, kalbėjomės apie Tėvynę, garbingą savo praeitimi, laisvės troškimu ir siekiais.

Ko nesugebėjom žodžiais patyts išreikšti, pasitelkėm į pagalbą poezijos posmus, taikliai ir prasmingai surimuotus lietuvių poetų. Priitarian Danutės Tierbach smuikui, skambėjo Maironio, Just. Marcinkevičiaus eilės, Aisčio žodžiai.

Daug plojimų susilaukė vaikai Tobijas Bergmann ir Lisa Taseker, kurie lietuviškai padeklamavo eilių ir pagrojo fleita "Žemėj Lietuvos"...

Anapilin išėjusius paminėjome tylos minute.

Programos pabaigoje ne vienam iš mūsų, klausantis jaudinančių eilučių "Apsaugok, Aukščiausias, tą mylimą šalį," sublizgėjo akyse ašaros.

Labiausiai laukiamas tą vakarą buvo dainininkas Alfredas Šaltys, kuris mums ilgai dainavo ir visus susirinkusius linksmino.

Iki vėlumos vaišinomės atsineštais valgiais, šokom polkas, valsus ir kt. šokius pagal Valdo Jelio parūpintą Klaipėdos liaudiškos kapelos "Vakaras" muziką.

Mūsų apylinkės nariams Jolitai Abel ir Antanui Balčiūnui, kuriems ši vasario 16 d. buvo ir jų "apvalių" jubiliejų diena ir visiems kitiems, gimusiems vasario mėnesį, galingai sudainavome "Ilgiausių metų" ir... atsisveikinome iki sekančio karto.

Kadangi tai jau buvo Velykinis susitikimas, tad suprantama, kad tuomet daužėme ir ridenome margučius, ragavome tradicinių Velykinių valgių, lietuviško sūrio, kitų lietuviškų skanėstų.

Nijolė Windszus

Štutgarto apylinkėje

LAIŠKAS IŠ LIETUVOS

Šv. Mišias Štutgarto lietuviams, susirenkantiems Kolpingo namuose Bad Cannstatt (Weiblinger Str. 27), šiuo metu laiko iš Frankfurto atvykstantis kunigas Algirdas Jurevičius. Nors į jas susirenka mažokai žmonių, tačiau atėjusieji džiaugiasi kunigo pasiaukojimu, važiuojant gan netrumpą kelią, dėmesingai klausosi jo pamokslų.

Praėjusių metų pabaigoje štutgartiškiai džiaugėsi sulaukę juos ilgus metus globojusio kunigo K.Senkus kalėdinių bei naujametinių sveikinimų ir laiško iš Lietuvos. Apylinkės nariai kiekvienas galėjo jį perskaityti pirmajame šių metų apylinkės aplinkraščio "Lietuvis Baden-Württemberge" numeryje.

Kunigas K.Senkus laiške pasakojo apie savo gyvenimą, jį lydinčius džiaugsmus bei rūpesčius Lietuvoje. Iš laiško buvo galima suprasti, kad ir būdamas užtarnautame poilsyje jis rūpinasi įvairiausiais bažnytiniais bei dvasinės ir socialinės globos reikalais.

Štai vienas kunigo K.Senkus rūpesčių yra bendro giedojimo pamaldų metu skatinimas Lietuvoje. Gal seniau iš Lietuvos išvykusieji jau ir pamiršo, kad, priešingai nei pvz. Vokietijoje, Lietuvoje yra labai gajai tradicija ir prietaras, jog bažnyčios lankytojai pamaldų metu privalo dievobaimingai tylėti. Šiai tradicijai pakeisti net sudaryta speciali komisija, kurios darbe dalyvauja ir kunigas K.Senkus.

Kunigas taip pat daug rūpinasi skurstančiųjų ir vargstančiųjų šalpos reikalais, todėl laiško pabaigoje jis delikačiai primena savo banko sąskaitos Stuttgarte duomenis.

Kunigo K.Senkus sąskaita yra ta pati, kaip ir jam gyvenant Vokietijoje: Nr. 2 405 469, BLZ 600 501 01 Landesbank Baden-Württemberg/Landesgirokasse Stuttgart.

Mūsų inf.

Lūbecko apylinkėje

**JAUDINANTI
FILMŲ PERŽIŪRA**

Pirmasis šiais metais apylinkės susitikimas įvyko atmintiną sausio 13 dieną. Todėl tą dieną mes prisiminėme žuvusiuosius už Lietuvos Nepriklausomybę, pagerbėme didvyrius tylos minute.

Lietuvos Nepriklausomybės šventės proga vasario 10 d. susitikę Lūbecko bendruomenės nariai Simono Horst rūpesčiu turėjo progos pažūrėti porą įdomių filmų. Vienas jų buvo filmuotas prieš dešimt metų Hambrege vykusių demonstracijų už Baltijos nepriklausomybę metu, kuriose aktyviai dalyvavo ir mūsų bei kitų aplinkinių lietuvių, latvių bei estų bendruomenių nariai. Antrasis filmas - apie amžinatilį kunigą Šarką.

Kad ši filmų peržiūra paliko susirinkusiems gilų įspūdį, buvo galima spręsti ir iš to, kad juos žiūrint ne vienam susitikimo dalyviui iš jaudulio sudrėko skruostai.

Susitikime taip pat buvo įteiktos VLB nario knygelės naujiems bedruomenės nariams Karl-Heinz ir Donatai Mülbredt. Jie ir Roepschlegerių šeima neseniai buvo grįžę iš viešnagės Lietuvoje, tad į susitikimą atsisėdė visokias lietuviškų skanėstų: skilandžio, sūrio, dešrų bei duonos, kurias galėjome visi pasigardžiuoti.

Prie trispalviais kaspainiais papuoštų stalų dar sėdėjome ir šnekučiavomės apie Tėvynę Lietuvą, ten tebegyvenančius bei kitur emigravusius ar net tremties kraštuose likusius gimines bei artimuosius.

P.Motiejuskaitė-Kirkicki

Romuvos apylinkėje

MOTERŲ KLUBE

Romuvos pilies konferencijų kambaryje sausio 21 d. įvyko Romuvos moterų klubo ataskaitinis susirinkimas.

Klubo narės iš klausė valdybos ir revizijos komisijų pranešimus ir, radusios, kad klubo valdyba puikiai susidoruoja su savo pareigomis, nusprendė ją tos pačios sudėties palikti ir sekantiems metams.

Romuvos lietuvių moterų klubas ir šiais metais tradiciškai ruošė Motinos dienos minėjimą. Jis įvyko gegužės 5 d. Hüttenfelde, Romuvos pilyje ir parke.

Minėjimo programą pajavairino lietuvių liaudies meno paroda, paruošta mokytojos Bronės Lipšienės, bei populiarus vaikų vokalinio trio "Tigriukai" (Vilnius) koncertas.

Mūsų inf.

Idai Klausutis - 80

Ida Sambach-Klausutis gimė 1921 m. sausio 15 dieną Marijampolės apskritys Sasnavos valsčiuje, Bakštos kaime. Tėvas buvo amatininkas bei turėjo ūkį. Jis rūpinosi šeimos pragyvenimu ir grove.

Kai mirė mama, Idai buvo 4 metukai. Po jos mirties mergaitė augo pas močiutę. Eidama aštuonioliktuosius metus, Ida iškėjo už ūkininko Kalvaičio.

Jaunavedžiai nuo tėvo ūkio gavo žemės sklypą. Naujai susikūrusiai šeimai prasidėjo pirmieji rūpesčiai: žemės plotas juk buvo be pastatų ir gyvulių. Tačiau Idos darbštumas ir apskrumas, kuo ji ir dabar tebeprisizymi, padėjo klostant gyvenimą. Ji lyg žaibas visur suspėdavo. Ji mokėjo planuoti ir iš nieko nauja sukurti. Didžiausia svajonė buvo pasistatyti gyvenamąjį namą ir kitus ūkyje būtinus pastatus. Šeima palapsniui nusipirko karvutę, arkliuką, pasiryfino statybinių medžiagų, padargų, viso, kas reikalinga žemės ūkyje, ir buvo laimingi.

Deja, ta laime neilgai teko džiaugtis.

1941 m. kaip repatriantė Ida kartu su vyru buvo perkelta į "Reichą". Toliau sekė bėgimas nuo fronto. Tuo metu šeima sulaukė pirmagimio. Su mažu kūdiniu ant rankų jie buvo keldinami iš vieno lagerio į kitą. Paskutinysis - "Mesem" kareivinės Lūbecke.

Žuvus pirmajam vyrui, Ida iškėjo už Klausučio ir užaugino 5 vaikus. Gavo butą, kuriame pagaliau apsigyveno visa šeima.

Deja, gyvenimas vėl pateikė Idai savo netikėtumų. Išsiskyrus su antruoju vyru, ji ilgai gyveno su buvusiu LB pirmininku a.a. P.Kotkiu.

Jos savijautos iki tol nesugniuždė jokie rūpesčiai ar skausmai. Tačiau prieš porą metų tragiškai žuvus sūniui, palūžo motinos širdis ir vis nebegali atsigausti.

Mūsų bendruomenėje taip jau yra įprasta, kad sveikiname visus "nulinčius" jubilatus, įteikiame jiems po dovanėlę.

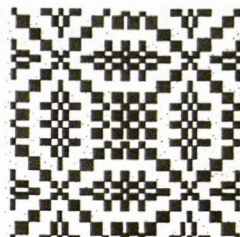
Taip pat pasveikinome mes ir Idą. Tik vietoj dovanėlės ji paprašė, kad paprastai šiam tikslui apylinkės skiriama suma būtų pasiūsta į aukų "Informacijoms" leisti sąskaita.

Linkėdami Idai jos jubiliejaus proga viso ko geriausio, mes taip ir padarėm.

P.Motiejuskaitė-Kirkicki

Deja, Užgavėnių šventė, vykusi sekantį savaitgalį po gimnazijos jubiliejaus minėjimo, Romuvos apylinkėje šiemet nebuvo labai gausi. *Nuotr. M.Šmitienės*

Sugrįžom vežini įspūdžiais ir naujais įpareigojimais

Abejojau kongreso prasme ir nauda. Tačiau apie kongresus buvau girdėjęs tik iš pasakojimų, tad nutariau pirmiau palaukti, kol pačiai teks tokiaame sudalyvauti, ir niekam garsiai savo abejonių neskelbiau.

Su kitais rinktais Vokietijos Lietuvių jau-

nimo sąjungos delegatais dirbom ir aukojom laiką, užsidirbdami pinigais ir ieškodami aukų. Kartais, kai jau darbas ir paieškos nuvedavo iki ašarų, galvojau, ar išvis verta dėl to kongreso taip vargintis. Argi ten nėra vienas didelis balius ir mes tik eikvojam nuoširdžias lietuviškų organizacijų ir asmenišką aukas?

Iš tiesų aš turėjau vykti jau į IX PLJ kongresą Amerikoje 1997-aisiais metais, tačiau dėl asmeniškų reikalų susitrukde kelionė ir nepatyrčiau šito renginio. Tačiau tai buvo kongresas, apie kurį daugiausiai girdėjau pasakojimų, kadangi į jį vyko mano brolis ir dar du žmonės, su kuriais artimai dirbom ir tebedirbam VLJS reikalais. Jie man pasakojo apie balius, apie draugus, apie išvykas, apie Ameriką ir šiek tiek apie studijų dienas...

Kad ten buvo labai linksma, aš ne-

abejojau, tik pasakojimuose pasigedau išsamesnės informacijos apie studijų dienas, apie patį svarbiausią dalyką - apie liuanistinę veiklą.

Dabar suprantu, kodėl jiems nebuvo noro pasakoti apie bemiegės darbo naktis, begalinius ginčus, diskusijas ir varginančius nutarimus ir sprendimų kelius. „Siūlau... Paantrinu... Atmesta... Dėl tvarkos“, - sukasi žodžiai ratu, spaudžia galva, vargina, išsekina.

X PLJ kongresas vyko 2000 m. gruodžio 22 - 2001 m. sausio 10 dienomis. Vokietijos LJS delegacijos sudėtis: Martynas Lipšys, Laima Lipšytė, Vytautas Lemke, Dovilė Masionytė, Klaus Žulys.

Kongresas prasidėjo Namaroo konferencijų centre, kuris užsislėpęs nacionaliniame parke Sidnėjaus miesto ribose kongreso delegatams ir dalyviams atskleidė nuostabią australišką gamtą.

Gyvenome mediniuose stovyklos pobūdžio nameliuose. Ruošos komitetas

jau iš anksto buvo paskirstęs vietas, gero-kai išmaišęs ir išmėtes visų delegacijų narius. Taigi buvo kambarių, kuriuose gyveno jaunimas iš keturių kontinentų.

Kongreso išvakarėse mus nuvežė į jaukų barą, kur įvyko susipažinimo vakaras. Iš pradžių buvo šiek tiek nedrąsu, nes daug ko nepažinojau. Jaučiausi nuvargus, kadangi vidinis laikrodis dar tebetikėjo Europos laiku. Tačiau keli seniai matyti veidai mane pradžiugino ir neužilgo jau ir

XI PLJS KONGRESAS VYKS VOKIETIJOJE!

Sekantis, XI-asis Pasaulio lietuvių jaunimo kongresas vyks Vokietijoje, Lenkijoje ir Lietuvoje 2003 metų vasarą. Taip nubalsavo dauguma kongreso atstovų gruodžio 30 d. Sidnėje.

Pirmieji XI-ojo jaunimo kongreso ruošos komiteto posėdžiai įvyko dar po karšta Australijos saule. Sugrįžus namo, darbas vyksta toliau. Jau priimta konkreti kongreso data ir sudaryta preliminarinė programa. XI-asis Pasaulio lietuvių jaunimo kongresas vyks 2003 m. rugpjūčio 1-17 d. Jis prasidės studijų dienomis Hüttenfelde, stovykla vyks Seinų-Punsko krašte Lenkijoje ir uždarymas Lietuvoje. Kas nori prisidėti prie kongreso organizavimo, prašome kreiptis į PLJK ruošos komiteto pirmininką Vytautą Lemkė.

X PLJ Kongrese Australijoje buvo išrinkta nauja PLJS valdyba. Ją nuo šiol sudaro: Matas Stanevičius, Sonia Houle, Stasys Kuliavas, Irena Žukauskaitė (Kanada), Virginija Volanskaitė (Lenkija), Federiko Mahnezavickas (Argentina), Aras Mattis (JAV), Daina Šlitytė (Australija) ir sekančio kongreso ruošos komiteto pirmininkas Vytautas Lemke.

Kongreso studijų dienų metu taipogi buvo priimta daug nutarimų, kuriuos teks vykdyti naujajai PLJS valdybai ir kiekvieno krašto jaunimo sąjungoms.

Daugiau informacijos rasite www.pljs.org.

Mičiu inf

Kalėdų dieną po karšta Australijos saule...

nauji veidai nebebuvo tokie svetimi.

Kitą dieną po trumpų atidarymo ceremonijų ir taisyklių paaiškinimo kibom į darbą. Pasiskirstėm pareigoms ir prasidėjo paskaitos, diskusijų būreliai, sesijos...

Vokietijos LJS delegatai visi buvo įtraukti į darbo trasą.

Martynas Lipšys buvo mandatų komisijos narys. Jis skaičiavo balsus, rytais stovėdavo prie durų ir duodavo ženklą, kai iš lovy ir pusryčių susikapstydavo kvorumas. Šitas darbas reikalavo ypatingai daug koncentracijos studijų dienų gale, kai atėjo metas balsuoti už nutarimus ir siūlymus. Bet su jaunatvišku jumoru viskas tapo linksmu patyrimu.

Aš, Laima Lipšytė, buvau kandidatų komisijos narė. Šita komisija, vadovaujama kun. Edžio Putrimo, rinko ir lipdė naująją PLJS valdybą, klausinėjo atskirų žmonių, ar sutiktų kandiduoti į ją, svarstė ateinančio kongreso vietą...

(Nukelta į 14 psl.)

Vasario 16-osios gimnazijoje

Atmintinos dienos

Sausio 13-oji

Šią dieną gimnazijoje vėl buvo prisiminti tragiški įvykiai Vilniuje prieš dešimtį metų, ginant Lietuvos nepriklausomybės siekius. Tą visiems lietuviams įsimintiną dieną gimnazijos kieme plevėsavo iki pusės stiebo iškelta, perrišta juodu kaspiniu Lietuvos valstybinė vėliava.

Mokykloje buvo surengta fotonuotraukų, spaudinių ir tų laikotarpį atspindinčių laikraščių išskarpų paroda lietuvių ir vokiečių kalbomis.

Kovo 11 – oji

Gražia tradicija tapo Kovo 11-osios proga gimnazijoje paskelbti mokinių rašinių konkursą rašytojo A.Gustaičio premijai laimėti.

Šių metų rašinių konkursas buvo skirtas Prūsijai, jo tema - „Tik vardas beliko“.

Konkurso komisija, susipažinusi su gautais rašiniais, paskyrė tik vieną pirmąją vietą. Konkurso rezultatai iškilmingai buvo paskelbti kovo 11-ąją dieną.

Pirmoji vieta ir šimto dolerių premija už įdomiausiai atskleistą Prūsijos temą buvo paskirta K.Rociūtei.

E.Jankūnas

Atvirų durų dieną, vykusią Vasario 16-osios gimnazijoje š.m. kovo 10 d., galima įvertinti kaip labai pasisekusią.

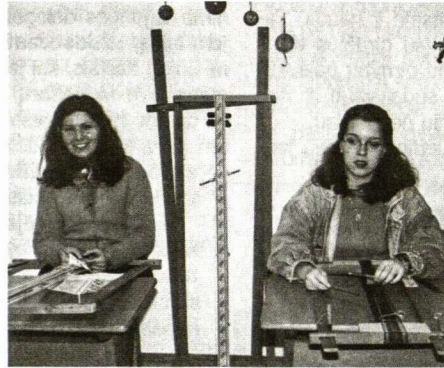
Renginys buvo skirtas daugiau aplinkinių miestelių gyventojams ir jų vaikams, planuojantiems mokslus tęsti gimnazijoje. Jie galėjo susipažinti su mokymosi sąlygomis neseniai ir vokiečiams duris atvėrusioje lietuvių gimnazijoje.

Kaip sekančią dieną pažymėjo vietinio dienraščio

žurnalistas, mokykla apylinkėse turi labai gerą vardą. Ir ne vien dėl to, kad daugiau nei perpus mažesnė nei aplinkinių gimnazijų klasėse mokytojai turi geresnes galimybes individualiam darbui su praktiškai kiekvienu mokiniu, kas iš karto kelia žinių įsisavinimo lygį, deda pagrindą geresniems abiturės egzaminų rezultatams. Maža mokykla alsuoja šeimyniškumo atmosfera, kurioje pvz. visiškai nežinomas toks didelėms mokykloms būdingas reiškinys kaip mobingas.

Lankytojams imponavo ir tai, kad gimnazijoje taip pat labai rūpinamasi moksleivių

Vokiečiams patinka lietuvių gimnazija

Lietuvaitės iš Pietų Amerikos gimnazijoje išmoko ne vien lietuvių kalbos, bet ir lietuvių liaudies menų, rankdarbių.

dvasiniu bei kultūrinu ugdymu, veikia įvairūs šokių ir muzikos kolektyvai, kurių dalyvių sugebėjimais jie taip pat galėjo pasigrožėti.

Nelauktai didelis suinteresuotų lankytojų skaičius atvirų durų dienos metu netgi išgąsdino kai kuriuos jau besimokančių gimnazijoje vokiečių tėvus - jie nenorėtų, kad gimnazija užkibitų ant kiekybinės

meškerės: daugiau mokinių - daugiau pinigų, ir klasės būtų prigrūstos kaip ir kitur. Mokyklos direktorius ramino nerimaujančius - į klases jokių būdu nebus priimama daugiau nei po dvidešimt mokinių, o atsiradus daugiau pageidaujančių, bus daroma atranka ir kai kam teks pasieškoti vietos kitur.

Prie to belieka pridurti, kad Vasario 16-osios gimnazija ir toliau išlieka lietuvių gimnazija ir lietuviams bei lietuvių kilmės vaikams ir toliau bus teikiama pirmenybė, priimant į mokyklą.

Ižm

M.Šmitienės nuotrauka

VOKIETIJOS LIETUVIŲ JAUNIMO SĄJUNGOJE

(Atkelta iš 13 psl.)

Sugrįžom vežini įspūdžiais ir naujais įpareigojimais

XI-ojo PLJ kongreso ruošos komitetas, kurio daugumą sudaro Vokietijos lietuvių jaunimas, Vasario 16-osios gimnazijos auklėtiniai.

Šios komisijos darbas buvo pakeisti pasenusius ir nebetinkančius statuto paragrafus. PLJS užduotys ir idėjos keičiasi, tad ir statusas turėtų jas atitikti.

Bene sunkiausias užduotis atliko Dovilė Masionytė ir Vytas Lemke.

Dovilė nutarimų komisijoje su kitais jos nariais ilgom naktim sėdėjo ir

bandė tinkamai suformuluoti siūlymus ir nutarimus, kad už juos būtų galima balsuoti be jokių nesusipratimų. Tai nėra labai lengva ir reikalavo daug laiko, kuomet kiti jau galėdavo paplaukioti baseine ar padainuoti skambant gitarai.

Vytas Lemke buvo prezidiumo pirmininkas. Jis išstisas studijų dienas sėdėjo priekyje ir vedė programą, palaikė tvarką. Nebuvo nei vieno dalyvio kongrese, kuris nebūtų pripažinęs, jį tikrai labai gerai atlikus šias pareigas.

(Tęsinys sekančiame "Informacijų" numeryje)

Laima Lipšytė

VLJS pirmininkė

(Nuotraukos - autorės)

Užgavėnių karnavalas

"Pageidavimų koncerto" programoje: vie- nuoliktokų šokis pagal M.Tamošiūno "Jūrevio dainą".

Kaukių būrio vidury - "Mumija ir Kleopatra".
Nuotr. M.Šmitienės

Šį renginį kasmet tra- diciškai organizuoja vienu- liktokai ir tik nuo jų entu- ziazmo ir išmonės priklauso, kaip ši pavasarinė liaudies tradicija bus pažymėta gim- nazijoje - lietuviškai, vokiš- kai, žemaitiškai, moks- leiviškai ar... niekaip.

Šiemetiniams šventės or- ganizatoriams nebuvo leng- va sugalvoti kažką "tokio!" po išradingų perykščių Už- gavėnių. Bet tai jiems tikrai pavyko. Jų gimnazijos "tele- vizijos" programa su žinio- mis, pageidavimų koncertu ir netgi reklaminėmis pau- zėmis bei kitomis TV "lai- domis" liko visi sužavėti - net ir dvyliktokai.

O ir kiti vakaro dalyviai sa- vo išradingumu, persiren- giant į įvairiausias kaukes, taip pat lenktyniavo ir su or- ganizatoriais, ir vieni su ki- tais.

Geriausiomis speciali ver- tinimo komisija pripažino kaukes "Mumija ir Kleo- patra" (G.Jankūnaitė ir D.Šmitaitė), "Mirtis" (J.Čia- jevskaja) ir "Senis" (V.Modzeliuskas).

Moksleivių karnavale da- lyvavę mokytojai ir kiti lankytojai į salę taip pat bu- vo įleisti tik kaukėti. Nors jų kaukėms atskiro konkurso nebuvo, bet daugumos nuomone įdomiausiai persi- rengęs buvo gimnazijos ka- pelionas kun. A.Kelmelis. Karnavale jis dalyvavo kaip "Libijos revoliucijos vadas M.Kadafis".

Mūsų inf.

Trumpai

Gimnazistų auka Valdovų rūmams

PLB Seimas įpareigojo PLB valdybą sudaryti ypatingą komisiją, kuri morali- ai ir materialiai remtų Valdovų rūmų Vilniuje atstatymo projektą. PLB valdy- ba ieško kandidatų į šią komisiją.

Tuoju po PLB Seimo buvo įsteigtas Valdovų rūmų paramos fondas Lietu- voje, tarp kurio 13 steigėjų yra 2 PLB Valdybos nariai: V.Kamantas ir G.Žemkalnis. Valdovų rūmams atstatyti galima aukoti per PLB fondą arba tie- siog Valdovų rūmų paramos fondui Lietuvoje.

Vasario 16-osios gimnazijos mokiniai, lietuviai ir vokiečiai, gimnazijos 50- mečio jubiliejaus proga Valdovų rūmų atstatymui kiekvienas paaukojo po 1 DM (Vokietijos markę). Iš viso surinkta 126 DM ir įteikta fondui. Vasario 16- osios gimnazija tapo pirma fondui au- kojusia mokykla.

M.Šmitienė

Nauja orkaitė nupirktą ir veikia

Prieš Kalėdas Vasario 16-osios gim- nazijos virtuvėje sugedo orkaitė. Nau- jai pirkti PLB valdyba organizavo aukų vają. Aukų gauta iš Australijos, JAV, Kanados, Lietuvos, Prancūzijos, Urug- vajaus, Vokietijos. Į vają įsijungė ne- mažai buvusių šios gimnazijos mokinių, parėmė JAV Lietuvių fondas. Surinkta per 15.000 dolerių. Naujoji orkaitė jau nupirktą ir joje iškeptus kepsnius ga- lėjo ragauti gimnazijos jubiliejaus mi- nėjime viešėję PLB valdybos nariai.

M.Šmitienė

Sportas

Biliardo turnyras – 2001

Beveik du mėnesius truko pirmą kartą gimnazijoje surengtas biliardo turnyras.

Biliardų gamybos firmos „Kaldera“ (Kau- nas) vadovai, pernai padovanoję gimnazijai biliardo stalą, šiais metais įsteigė ir turnyro taurę. Virš 30 gimnazijos vaikinių ir mer- ginų dalyvavo varžybose „Kalderos“ taurei laimėti.

Kovo 2 d. bendrabučio salėje, skambant iškilmingiems muzikos garsams, buvo įneštos turnyro taurės. Tą vakarą turėjo paaikšti finalinių varžybų nugalėtojai.

Tris valandas trukusius finalinius susiti- kimus pajvairino mergaičių šiuolaikinių šo- kių grupės S.E.L. šokėjų L.Šmitaitės (gru- pės vadovė), S.Bandoriūtės ir E.Stanislovaitytės atliekami šokiai.

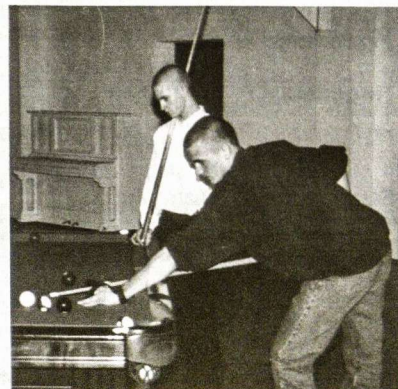
Vyresniųjų gimnazistų grupėje pirmoji vieta ir turnyro taurė buvo įteikta M.Labanauskui, antroji vieta atiteko M.Klumbai ir trečioji – G.Lamauskui.

Jaunesniojo amžiaus grupėje turnyro taurę iškovoj A.Drinkus, antroje vietoje – P.Kotke ir trečioje – G.Kotke.

Visi nugalėtojai buvo apdovanoti „Kal- deros“ firmos prizais.

E.Jankūnas

M.Šmitienės nuotr.: Turnyro finalas.

INFORMACIJOMS leisti ir VOKIETIJOS LB aukojo

Dr. Friedrich Marcks	200 DM
Aloyzas Janusevičius	148 DM
Elena Mueller	100 DM
Antanas Banaitis	100 DM
Mykolas Masiokas	100 DM
Christa Adams	100 DM
Kun. Josef Burzdžius	100 DM
Zigmas ir Margarita Venciai	88 DM
Dr. Andreas Koenig	80 DM
Josef Subatsch	78 DM
Herta ir Vytautas Deveikiai	76 DM
M. Budvytis (Belgija)	50 DM
Kennet K. Kirk (Anglija)	50 DM
Prof. dr. Manfred Klein (Austrija)	50 DM
Dr. Stasys Sereika	38 DM
Tadas Sartorius	20 DM
Antanas Virbickas	20 DM
Irene Joerg (Austrija)	10 GBP
(D. Britanijos svarų sterlingų)	
bei mažesnėmis sumomis	Inga
Šimkunaite, Mykolas Stankevičius,	
Schäfer šeima bei Heid Arno.	

Širdingiausiai dėkojame jiems bei taip pat visiems, kurie aukojo į Vasario 16-osios gimnazijos 50-mečio minėjimo kasą.

VLB valdyba

Sveikiname naujus bendruomenės narius

Sausio-kovo mėn. į VLB veiklą įsijungė:

Hamburgo ap.:	Lilli Raudies
Frankfurto ap.:	Greta-R. Butkerait Tomas Dargvainis
Hageno ap.:	Inga Haubrock Irina Adam Nijolė Höver Violetta Borgmann
Stuttgarto ap.:	Laima Vileikytė

2001-ųjų metų

1 renginių kalendorius

- birželio 16-17 d. **Joninės Bonnoje**
birželio 23 d. **Joninės Vasario 16-osios gimnazijoje, visų buvusių mokinių ir mokytojų suvažiavimas**
liepos 24-29 d. **48-oji Europos Lietuviškųjų studijų savaitė. Šikart - grafų Tiškevičių rūmuose Kretingoje.**
rugsėjo 28-30 d. **Lietuvių kultūros instituto suvažiavimas - mokslinė konferencija Romuvos pilyje.**
spalio 27 d. **Šiaurės Reino Vestfalijos lietuvių sąskrydis Düsselдорfe**

48-oji Europos lietuviškųjų studijų savaitė 2001 m. liepos 24-29 d.d. Lietuvoje

Tema: "Tautinis identitetas ir euroglobalizacija"

Pranešėjai: dr. J.Tauber (Lüneburg) - "Hitlerio operacija "Barbarossa" ir Lietuva", dr. R.Lopata (Vilnius) - "Euroatlantizmas ir Lietuva", dr. S.Urbona-vičius (Vilnius) - "Ar lietuviai geri verslininkai?", dr. A.Kulakauskas (Kaunas) - "Ką dabartinei Lietuvai reiškia žodis "reforma", dr. J.Kiaupienė (Kaunas) - "Kaip Lietuvą matė Europa XVI-XVII a.", dr. D.Kuzmickaitė (Kaunas) - "Naujausias lietuvių emigracijos tendencijos", dr. A.Arbušauskaitė (Klaipėda) - "Lietuvos optantai klaipėdiškiai: apsisprendimas ir likimai", A.Hermann (Heidelberg) - "Iš Vokietijos lietuvių istorijos: Lietuvių kultūros institutas".

Kultūrinėje programoje - Žemaičių folkloro vakaronė.

ELSS vyks Kretingoje, Tiškevičiaus rūmuose (Vilniaus g. 18).

Orientacinė studijų savaitės kaina - 250 Lt (studentams - 150 Lt).

Dėl registracijos, apgyvendinimo ir pan. prašome kreiptis į Liną Salduką (Vytauto Didžiojo universitetas, Lietuvių išeivijos institutas Kaune, e-pastas: Linas_Saldukas@fc.vdu.lt, tel: 00370-7-323689, fax: 00370-7-323689).

21-asis Lietuvių kultūros instituto suvažiavimas

Tema "1941-ieji metai. Klausimai Lietuvos istorijai"

2001.09.28-30 d.d. Hüttenfelde, Romuvos pilies didžiojoje salėje

Pranešėjai: dr. J.Tauber (Lüneburg) - "Barbarosos" planas - 1941 06 22 Vokietijos įvykdyto Sovietų Sąjungos užpuolimo motyvai ir legendos", dr. A.Eidintas (Vilnius) - "Lietuviški "žydų bolševizmo" stereotipai 1940-1941 m.", dr. V.Brandišauskas (Vilnius) - "1941 birželis Lietuvoje: tyrimų kontroversijos", Ch.Diekmann (Frankfurt/M) - "Vokiečių okupacinė politika Lietuvoje", dr. A.Bubnys (Vilnius) - "Lietuvių pagalbinės policijos batalionai ir holokaustas", dr. M.C.Dean (Vašingtonas) - "Didžiosios Britanijos ir JAV teismuose atlikti lietuvių dalyvavimo masinėse žudynėse tyrimai".

Rugsėjo 29 d. 19 val. - literatūros ir muzikos vakaras. Margarete Holzmann (Gie-Ben) skaito iš savo motinos Helene Holzmann knygos "Dies Kind soll leben". Dr. Marija Krupoves (Vilnius) dainuoja geto dainas.

Registracijos mokesčiai - DM 10,-. Dalyvių maitinimą apmoka organizatoriai. Nakvynės kaina vienai nakčiai vienam asmeniui - DM 25,-; DM 35,-.

Konferencijos dalyvių ir klausytojų registruoja LKI vedėjas dr. V.Bartusevičius. Kreiptis tel. 06571-4629, faksu 06571-28644, e-paštu LKI1Bartus@aol.com

Vokietijos LB Valdybos INFORMACIJOS

Informationsblatt der Litauischen Volksgemeinschaft in der Bundesrepublik Deutschland e.V.
Lorscher Str. 1, D-68623 Lampertheim-Hüttenfeld, Tel.: 06256-85 99 00, Fax: 06256-1641, Email: 113240.151@compuserve.com
Bankverbindung: Deutsche Bank 24 Weinheim, BLZ 670 700 24, Konto-Nr. 581 7978

Redaktorė Laima Žilaitytė-Mayer

Aukotojams išrašome auką patvirtinančias pažymas, kurias pristatoma mokesčių inspekcijai, taikomos mokesčių nuolaidos.

Gautus rankraščius taisome ir trumpiname savo nuožiūra. Spausdinama medžiaga nebūtinai atstovauja VLB Valdybos nuomonei.
Pasinaudojant INFORMACIJŲ žiniomis, maloniai prašome nurodyti šaltinį ir mums atsiųsti vieną leidinio egzempliorių.